

SİRKÜLER
Sayı: 2010/64

İstanbul, 28.05.2010
Ref: 4/64

Konu:

TBMM'NE SUNULAN KANUN TASARISINDA VERGİ MEVZUATINA İLİŞKİN OLARAK YER ALAN BAZI DÜZENLEMELER HAKKINDA BİLGİ VERİLMESİ

TBMM'ne sunulan "Gelir Vergisi Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı"nda vergi mevzuatına ilişkin bazı düzenlemeler hakkında aşağıda bilgilendirme mahiyetinde açıklamalarımız yer almaktadır.

1. Yatırım İndirimi Uygulaması:

Aynen yasalaşması halinde, tasarının 5. maddesinde yatırım indirimi istisnası uygulamasına dair aşağıdaki düzenlemeye yer verilmektedir.

"193 sayılı Kanununun geçici 69 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan "yine bu tarihteki mevzuat hükümleri (vergi oranına ilişkin hükümler dâhil) çerçevesinde kazançlarından indirebilirler." ibaresi "yine bu tarihteki mevzuat hükümleri (bu Kanununun geçici 61 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan vergi oranına ilişkin hüküm dâhil) çerçevesinde kazançlarından indirebilirler." şeklinde değiştirilmiş ve bu ibareden sonra gelmek üzere "Şu kadar ki, vergi matrahlarının tespitinde yatırım indirimi istisnası olarak indirim konusu yapılacak tutar, ilgili kazancın % 25'ini aşamaz. Kalan kazanç üzerinden yürürlükteki vergi oranına göre vergi hesaplanır." cümleleri eklenmiştir."

Yukarıda yer verilen düzenlemeden anlaşılan; mükellefler 31.12.2005 tarihi itibariyle mevcut olup bugüne kadar kazanç yetersizliği sebebiyle indiremedikleri yatırım indirimi haklarını gerekli endekslemeleri yaparak süre sınırı olmaksızın kullanabileceklerdir. Ancak indirilebilecek yatırım indirimi vergiye tabi kazancın %25'ini aşamayacaktır. Bize göre bu sınırlama da Anayasa Mahkemesine götürülmesi halinde iptal edilebilecek bir düzenlemedir.

Diğer taraftan, "Kalan kazanç üzerinden **yürürlükteki vergi oranına** göre vergi hesaplanır" demek suretiyle bize göre yatırım indirimi istisnasından faydalanan mükelleflere 31.12.2005 tarihi itibariyle mevcut vergi oranı (%30 kurumlar vergisi) değil, bugün itibariyle geçerli olan oran (%20) uygulanacaktır. Ancak, GVK geçici md. 61'e göre yatırım indiriminden yararlanan mükelleflerden %19,8 oranında vergi tevkifatı yapılacaktır.

Tasarının yürürlük maddesinde bu değişikliklerin yürürlük tarihi "2010 takvim yılı kazançlarına uygulanmak üzere yayımı tarihinde" şeklinde belirlenmiştir. Bu durumda, 2010 yılı birinci geçici vergi döneminde vergiye tabi kazancının %25'inden fazla yatırım indirimi hakkı kullanan mükellefler açısından bir sıkıntı oluşmayacaktır. Bununla birlikte, bu mükellefler %30 vergi ödemişlerse bu fazla ödedikleri geçici vergi daha sonraki geçici vergi dönemleri için hesaplanan geçici vergilerinden mahsup edilebilecektir.

2. Elektronik Ortamda Tebliğ:

Aynen yasalaşması halinde tasarının 7. maddesinde “Elektronik ortamda tebliğ” konusu aşağıdaki şekilde düzenlenmektedir.

"Elektronik ortamda tebliğ

MADDE 107/A- Bu Kanun hükümlerine göre tebliğ yapılacak kimselere, 93 üncü maddede sayılan usullerle bağlı kalınmaksızın, tebliğe elverişli elektronik bir adres vasıtasıyla elektronik ortamda tebliğ yapılabilir.

Maliye Bakanlığı, elektronik ortamda yapılacak tebliğle ilgili her türlü teknik altyapıyı kurmaya veya kurulmuş olanları kullanmaya, tebliğe elverişli elektronik adres kullanma zorunluluğu getirmeye ve kendisine elektronik ortamda tebliğ yapılacakları ve elektronik tebliğe ilişkin diğer usul ve esasları belirlemeye yetkilidir."

213 sayılı Vergi Usul Kanununa göre tebliğler esas olarak posta yoluyla yapılmaktadır. Öngörülen düzenlemeyle vergi mevzuatı çerçevesinde yapılabilecek tüm tebliğlerin elektronik ortamda yapılabilmesine imkân sağlanmaktadır. Tebliğin elverişli elektronik bir adrese yapılması suretiyle, veri güvenliği ve muhatabın hukuki sonuçlar açısından tebliğden haberdar olması sağlanmaktadır. Ayrıca, Maliye Bakanlığına elektronik ortamda tebliğ ile ilgili altyapıyı kurma veya kurulmuş olanları kullanma ve uygulamayı yaygınlaştırma hususunda görevler yüklenirken, diğer esas ve usulleri belirleme yetkisi de verilmektedir.

3. Vergi İncelemeleri:

Vergi incelemeleri, vergi incelemelerinin koordinasyonu, vergi inceleme elemanlarının durumları, incelemeye alınacak firmalar, inceleme süreleri konusunda tasarıda bir çok düzenleme yapılmaktadır. Bunlardan bazılarını kısaca değineceğiz;

- Mükellefler iş hacimlerine, aktif ve özsermaye büyüklüklerine göre üç ayrı gruba ayrılacaktır. Birinci gruba dâhil olanlar **üç yılda en az bir kez**, ikinci gruba dâhil olanlar **altı yılda en az bir kez**, üçüncü gruba dâhil olanlar ise **dokuz yılda en az bir kez** tam veya sınırlı vergi incelemesine tabi tutulacaktır.

- Vergi inceleme elemanları vergi kanunlarıyla ilgili kararname, tüzük, yönetmelik, genel tebliğ ve sirkülere aykırı vergi inceleme raporu düzenleyemeyeceklerdir. Ancak, bu düzenlemelerin vergi kanunlarına aykırı olduğu kanaatine varırlarsa bu hususu bağlı oldukları birimler aracılığıyla Gelir İdaresi Başkanlığına yazılı olarak bildireceklerdir.

- İncelemeye başlanıldığı tarihten itibaren, tam inceleme yapılması halinde en fazla bir yıl, sınırlı inceleme yapılması halinde ise en fazla altı ay içinde incelemelerin bitirilmesi esas olacaktır. Bu süreler içinde incelemenin bitirilememesi halinde ek süre talep edilebilecektir. Bu talep vergi incelemesine yetkili olanların bağlı olduğu birim tarafından değerlendirilecek ve altı ayı geçmemek üzere ek süre verilebilecektir.

- Maliye Bakanlığı nezdinde vergi inceleme ve denetim amaçlarına ulaşmasını sağlamak, vergi inceleme ve denetimleri ile raporlamaya ilişkin standart, ilke, yöntem ve teknikleri geliştirmek, inceleme ve denetim rehberleri hazırlamak, vergi incelemesi yapmaya yetkili olanların uyacakları etik kuralları belirlemek, vergi inceleme birimleri arasında koordinasyonu, bilgi akışını ve uygulama birliğini temin etmek, Bakanlığın vergi inceleme ve vergi denetim birimlerinin uygulayacağı yıllık vergi inceleme ve denetim planını hazırlamak ve uygulamayı izlemek üzere **Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulu** oluşturulacaktır.

- Tasarının 12. maddesi ile VUK'na "**İncelemelerde yetkili gelir uzmanı çalıştırılması**" başlıklı 141/A maddesi eklenmektedir. Buna göre, vergi denetim kapasitesinin artırılması amacıyla inceleme yapmaya yetkili olanlar, vergi incelemeleri sırasında gerekli görmeleri halinde refakatlerinde çalıştırmak üzere, Gelir İdaresi Başkanlığı tarafından belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde, yetkili gelir uzmanı görevlendirilmesini talep edebileceklerdir. Bu şekilde görevlendirilen yetkili gelir uzmanları, nezdinde vergi incelemesine başlanılan mükelleflere ait beyanname, bildirim, defter ve belgeler üzerinde kontrol yapabilecek, gerektiğinde mükelleften izahat isteyebilecek, lüzumunda iş yerinin her tarafını gezip görebilecek, fiili envanter çalışmalarına katılabilecek ve vergilendirme ile ilgili olaylar ve hesap durumları hakkında tespit ettikleri hususları tutanağa bağlayacaklardır.

4. Elektronik Ortamda YMM Tasdik İşlemleri:

Tasarının aynen yasalaşması halinde, tasarının 13. maddesinde aşağıdaki düzenlemeye yer verilmektedir.

"213 sayılı Kanunun mükerrer 227'nci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

"3. Vergi kanunları kapsamındaki yeminli mali müşavirlik tasdik işlemlerini elektronik ortamda gerçekleştirmeye ve tasdike konu işlemleri mükellef grupları, faaliyet ve tasdik konuları itibarıyla ayrı ayrı belirlemeye ve uygulatmaya,""

YMM tasdik işlemlerinin elektronik ortamda gerçekleştirilmesinin usul ve esasları hakkında Maliye Bakanlığı tarafından başta bilgi işlem alt yapısı olmak üzere tebliğ ve yönetmelik bazında düzenlemeler yapılması gerekecektir.

5. Süresinden Sonra Gönderilen E-Beyanname, E-bildirim, Ba-Bs Formları İçin Uygulanacak Özel Usulsüzlük Ceza Oranları

Bilindiği üzere, VUK Mükerrer 355. madde gereği,

- E-beyannamelerin kanuni süresinin sonundan başlayarak elektronik ortamda 15 gün içinde verilmesi halinde özel usulsüzlük cezası 1/4 oranında, bu sürenin dolmasını takip eden 15 gün içinde verilmesi halinde ise özel usulsüzlük cezası 1/2 oranında uygulanır. **Tasarımın aynen yasalaşması halinde** 1/4 oranı 1/8, 1/2 oranı ise 1/4 olarak değişecektir.

- Elektronik ortamda verilme zorunluluğu getirilen bildirim ve formlara ilişkin olarak süresinden sonra düzeltme amacıyla verilen bildirim ve formların, belirlenen sürelerin sonundan itibaren 10 gün içinde verilmesi halinde özel usulsüzlük cezası kesilmez, takip eden 15 gün içinde verilmesi halinde ise kesilmesi gereken özel usulsüzlük cezası 1/2 oranında uygulanır. Tasarımın aynen yasalaşması halinde 1/2 oranı 1/4 olarak değişecektir.

VUK Mükerrer 355. maddeye göre özel usulsüzlük cezaları 2010 yılı için;

- Birinci sınıf tüccarlar, serbest meslek erbabı için 1.000 TL
- İkinci sınıf tüccarlar, defter tutan çiftçiler ile kazancı basit usulde tespit edilenler için 500 TL,
- Diğerleri için 250 TL

olarak uygulanmaktadır.

6. Mukteza Taleplerinin Ücrete (Harca) Bağlanması:

Tasarımın aynen yasalaşması halinde, bundan böyle mukteza talebinde bulunacak mükellefler ücret (harç) ödemek zorunda kalacaklardır. Tasarımın 22. maddesi ile 492 sayılı Harçlar Kanununa ekli (8) sayılı tarifeye aşağıdaki bölüm eklenmektedir:

“492 sayılı Kanuna ekli (8) sayılı tarifenin sonuna aşağıdaki bölüm eklenmiştir.

“XIV- Mükelleflerin 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 413 üncü maddesine göre bulunacakları izahat taleplerinden

<i>Sermaye şirketlerinden</i>	<i>2.000 TL</i>
<i>Gelir veya kurumlar vergisi uygulamasında dar mükellef sayılanlardan</i>	<i>1.500 TL</i>
<i>Sermaye şirketleri dışındaki I inci sınıf tüccar ve serbest meslek erbabından</i>	<i>1.000 TL</i>
<i>II nci sınıf tüccarlardan</i>	<i>200 TL”</i>

7. Kamu Hastanelerinin Kendi Aralarında Yapacakları Teslim ve Hizmetlere KDV İstisnası Getirilmektedir:

Tasarının aynen yasalaşması halinde KDV Kanununun 17. maddesinin 2. fıkrasının (a) bendinde tasarının 30. maddesine göre aşağıdaki değişiklik yapılacaktır.

“25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 17 nci maddesinin (2) numaralı fıkrasının (a) bendinin sonunda yer alan "teslim ve hizmetleri" ibaresi "teslim ve hizmetleri ile bunlardan sağlık hizmeti sunanların teşhis ve tedaviye yönelik olarak birbirlerine yapacakları teslim ve hizmetler" şeklinde değiştirilmiştir.”

Katma Değer Vergisi Kanununun 17’nci maddesinin (2) numaralı fıkrası kapsamında, sağlık hizmeti sunan kurum ve kuruluşların teşhis ve tedaviye yönelik olarak birbirlerine yapacakları teslim ve hizmetler katma değer vergisinden istisna edilmektedir. Aynı zamanda tasarının 48. maddesi ile kamu hastanelerinin bu şekilde kendi aralarındaki yapacakları bu teslim ve hizmetlerin 5520 sayılı kanunun madde 4/1-b’den kaynaklanan muafiyetlerini etkilemeyeceği de hüküm altına alınmaktadır. Madde gerekçelerine göre bu düzenlemelerin amacı, kamu kurum ve kuruluşlarına bağlı sağlık kuruluşlarının ihtiyaç fazlası mallarının birbirleri arasında devri ve mevcut kapasiteleri dahilinde arz edilebilecek hizmetlerden birbirlerini yararlandırmaları suretiyle kamu kaynaklarının kullanımında etkinliği ve verimliliği artırmaktır.

8. Finansman Şirketlerinde Kullanılacak Krediler ile Tarım Kanunu Çerçevesinde Üretici ve Alıcı Arasında Düzenlenen Tarımsal Üretim Sözleşmelerine Damga Vergisi İstisnası Getirilmektedir:

Tasarının aynen yasalaşması halinde 20. maddesi ile 488 sayılı Damga Vergisi Kanununa ilave bazı istisnalar getirilmektedir. Hâlihazırda tüketici finansman şirketlerinin 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanunun 10’uncu maddesi çerçevesinde kullandıkları tüketici kredilerinin temini ve geri ödenmesi amacıyla düzenledikleri kağıtlar damga vergisinden istisnadır. Tasarının 20. maddesi ile söz konusu istisnanın tüketici kredisi tanımına bağlı olmaksızın **finansman şirketlerince kullanılacak tüm kredilerin** temini ve geri ödenmesi amacıyla düzenlenecek kağıtlar kapsam altına alınmaktadır. Diğer taraftan, 488 sayılı Damga Vergisi Kanununa ekli (2) sayılı tablonun (33) numaralı fıkrasında yapılması öngörülen değişiklikle, sözleşmeli tarımı teşvik etmek amacıyla, 5488 sayılı Tarım Kanunu çerçevesinde tarım ürünlerine ilişkin olarak üretici ile alıcı arasında düzenlenen **tarımsal üretim sözleşmelerinin** damga vergisinden istisna edilmesi sağlanmaktadır.

**DENGE DENETİM YEMİNLİ
MALİ MÜŞAVİRLİK A.Ş.**

EK:

Gelir Vergisi Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun **TASARISI**

T.C.
BAŞBAKANLIK
Kanunlar ve Kararlar Genel Müdürlüğü

Sayı : B.02.0.KKG.0.10/101-123 /2356

25/5/2010

Konu : Kanun Tasarısı

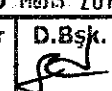

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Maliye Bakanlığı'nca hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulu'nca 18/4/2010 tarihinde kararlaştırılan "Gelir Vergisi Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Karamalarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

EKİ :
1- Kanun Tasarısı
2- Gerekçe (Genel-Madde)

T.B.M.M. BAŞKANLIĞI				
Yakın Komisyon				
Esas Komisyon		Plan ve Bütçe		
Tarih:		25 Mayıs 2010	F. No: 1/836	
Md.Y.	Müdür	D.Bşk.	G.Sek.Y.	Gen.Sek.
				
BAŞKAN				

GENEL GEREKÇE

2010-2012 dönemini kapsayan Orta Vadeli Programda uygulanacak kamu gelir politikalarının temel amacı büyüme, yatırım ve istihdamın desteklenmesi ile ekonomide kayıtdışılığın azaltılmasına katkıda bulunmak olarak belirlenmiş, bireysel ve kurumsal tasarruf ve sermaye birikiminin teşvik edilmesine de özel vurgu yapılmıştır. Orta Vadeli Program döneminde, vergi politikalarının uygulanmasında istikrar ve vergilendirmede öngörülebilirliğin esas olacağı, vergi mevzuatı ve uygulamalarında sadeliği ve istikrarı sağlamak amacıyla yasal altyapının güçlendirileceği ve vergi idaresinin denetim ve uygulama kapasitesinin artırılacağı öngörülmüştür. Hazırlanan bu Tasarıyla Orta Vadeli Programda yer verilen bu amaçların gerçekleştirilmesi yanında, Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilen bazı kanun hükümlerinin de Mahkemenin gerekçeli Kararları dikkate alınarak yeniden düzenlenmesi öngörülmektedir.

Bu çerçevede,

-193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun vergi nispetlerini belirleyen 103 üncü maddesinde düzenleme yapılarak ücret gelirleri ile diğer gelir unsurları arasında farklılaştırmaya gidilmektedir.

-193 sayılı Kanunun geçici 67 nci maddesinde yer alan dar mükellef gerçek kişi ve kurumlar için uygulanmakta olan % 0 (sıfır) stopaj oranına ilişkin hüküm kaldırılarak, tam ve dar mükellefler arasındaki farklılık giderilmekte, sermaye şirketleri (yatırım fonları dâhil) için %0 oranında stopaj yapılması öngörülmektedir.

-Yatırım indirimine yönelik süre kısıtlaması ortadan kaldırılarak, mükelleflerin yararlanılacak yatırım indirimi tutarlarını, döneme ilişkin kazanç tutarının %25'ini aşmayacak şekilde indirebilmelerine imkân tanınmaktadır.

-Matrah takdiri için takdir komisyonuna başvurulması halinde duran zamanaşımı süresine ilişkin belirsizlik ortadan kaldırılmaktadır.

-Karar ve ilam harcı ödenmeksizin yargısal işlemlere devam edilebilmesine yönelik düzenleme yapılmaktadır.

-Finansman şirketlerince kullanılacak kredilerin temini ve geri ödenmesi amacıyla düzenlenecek kâğıtlar ve sözleşmeli tarımı teşvik etmek amacıyla, tarımsal üretim sözleşmeleri damga vergisinden istisna edilmektedir.

-Kamu kurum ve kuruluşları tarafından işletilen sağlık kuruluşlarının, teşhis ve tedaviye yönelik olarak birbirlerine yapacakları teslim ve hizmetler katma değer vergisinden istisna edilmekte, bu teslim ve hizmetler nedeniyle bu kuruluşlara kurumlar vergisinden muafiyet sağlanmaktadır.

-Ödünç para verme işlemini esas işgal konusu olarak yapmayan, ticari icaplar gereği borç para verenler banka ve sigorta muameleleri vergisi kapsamı dışına çıkarılmakta, bu işlemlerinin finansman hizmeti kapsamında katma değer vergisine tabi tutulması sağlanmaktadır.

-Türkiye'de vadeli işlem ve opsiyon borsalarının gelişmesi ve işlem hacminin genişlemesini sağlamak amacıyla, banka ve sigorta muameleleri vergisi mükelleflerinin, Türkiye'de kurulu vadeli işlem ve opsiyon borsalarında gerçekleştirdikleri vadeli işlem ve opsiyon sözleşmeleri nedeniyle lehlerine kalan tutarlar için vergi banka ve sigorta muameleleri vergisi istisnası getirilmektedir.

-Gelir idaresinin etkinliğinin ve mükelleflerin vergiye uyumunun artırılması ile incelenen mükelleflerin nesnel risk analizlerine dayalı olarak seçilmesine yönelik düzenlemeler yapılmaktadır.

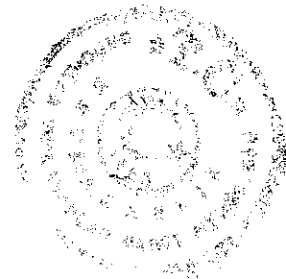
-Vergi incelemesine tabi olanların belirli süreler dâhilinde her hal ve takdirde incelemeye alınması hüküm altına alınmaktadır.

-Mükellef haklarının korunması bakımından, vergi incelemelerinin vergi mevzuatına uygun şekilde yürütülmesi, öngörülebilir bir süre içerisinde tamamlanması ve incelemelerde yöntem ve uygulama birliği sağlanmasına yönelik düzenlemeler yapılmaktadır.

-İdari para cezalarının tahsili sırasında zaman aşımı hesabının, vergi ve diğer kamu alacaklarında olduğu gibi yapılmasını temin etmek amacıyla değişiklik yapılmaktadır.

Tasarıyla, Maliye Bakanlığının vergi inceleme ve denetim amaçlarına ulaşmasını sağlamak, vergi inceleme ve denetimleri ile raporlamaya ilişkin standart, ilke, yöntem ve teknikleri geliştirmek, inceleme ve denetim rehberleri hazırlamak, vergi inceleme birimleri arasında koordinasyonu, bilgi akışını ve uygulama birliğini temin etmek ve Yıllık Vergi İnceleme ve Denetim Planını hazırlamak ve uygulamayı izlemek üzere Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulunun oluşturulması öngörülmektedir.

Tasarıyla ayrıca, 2886 ve 4706 sayılı Kanunlar kapsamında yürütülen bu iş ve işlemlere ilişkin olarak uygulamada yaşanan sorunların giderilmesi ve böylece Hazine taşınmazlarının daha etkin ve verimli olarak yönetilmesinin sağlanması amaçlanmaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 28 inci maddesinin üçüncü fıkrasında yapılması öngörülen düzenlemeyle, fıkroda yer alan “2279 sayılı Kanuna” ibaresi “90 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye” şeklinde değiştirilmektedir. Diğer taraftan anılan maddenin ikinci fıkrasında belirtilen işlemlerin devamlılık arz edecek şekilde yapılmasından ne anlaşılması gerektiği hususundaki muğlaklık uygulamada sorunlara neden olmakta ve gerçekte bankerlikle ilgisi olmayanlar banker olarak nitelendirilebilmektedir. Yapılması öngörülen düzenlemeyle, banker sayılmak için aranan devamlılık şartı, söz konusu işlemleri esas iştiğal konusu olarak yapanlar şeklinde değiştirilmektedir. Esasen bu değişiklikle, anılan maddenin ikinci fıkrasında belirtilen işlemleri esas faaliyet konusu olarak fiilen yürütenlerin banker sayılarak banka ve sigorta muameleleri vergisinin mükellefi olmaları amaçlanmaktadır. Ödünç para verme işlemini esas iştiğal konusu olarak yapmayan, diğer bir deyişle esas faaliyet konusu maddenin ikinci fıkrasında belirtilen işlemler ile borç para verme işlemleri olmayanların, ticari icaplar gereği yaptıkları borç para verme işlemleri banka ve sigorta muameleleri vergisi kapsamı dışına çıkarılmakta, bu işlemlerin finansman hizmeti kapsamında değerlendirilerek katma değer vergisine tabi tutulması sağlanmaktadır.

MADDE 2- Gider Vergileri Kanununun 29 uncu maddesinin birinci fıkrasının (p) bendinde yapılan değişiklik ile banka ve sigorta muameleleri vergisi mükelleflerinin, Türkiye’de kurulu vadeli işlem ve opsiyon borsalarında gerçekleştirdikleri vadeli işlem ve opsiyon sözleşmeleri nedeniyle lehlerine kalan tutarlar için vergi istisnası getirilerek Türkiye’de vadeli işlem ve opsiyon borsalarının gelişmesi ve işlem hacminin genişlemesi amaçlanmaktadır.

MADDE 3- Anayasa Mahkemesinin, 8/1/2010 tarihli Resmi Gazetede yayımlanan 2009/144 sayılı Kararı ile Gelir Vergisi Kanununun 103 üncü maddesinde yer alan vergi tarifesindeki “... fazlası % 35 oranında ...” ibaresi, ücret gelirleri yönünden iptal edilmiştir. Öngörülen düzenleme ile Anayasa Mahkemesinin konu ile ilgili iptal gerekçeleri dikkate alınarak, ücret gelirleri bakımından tarifenin 3 üncü ve 4 üncü dilimlerinde değişiklik yapılmaktadır. Böylece, Gelir Vergisi Kanununun 103 üncü maddesinde 30/3/2006 tarihli ve 5479 sayılı Kanunla değişiklik yapılmadan önceki tarifede mevcut vergi yükünün ücret gelirleri yönünden korunması sağlanmaktadır.

MADDE 4- Anayasa Mahkemesinin, 8/1/2010 tarihli Resmi Gazetede yayımlanan 2009/145 sayılı Kararı ile Gelir Vergisi Kanununun geçici 67 nci maddesinin (1) numaralı fıkrasının sonunda yer alan “Dar mükellef gerçek kişi ve kurumlar için bu oran % 0 olarak uygulanır.” ibaresi, vergi sistemimizde dar ve tam yükümlülük arasında elde edilen gelirin niteliği ve unsurları yönünden herhangi bir fark bulunmadığı, tersine ayrımcılık yapılmasının makul ve adil olmayıp mali gücü aynı olanların aynı, mali gücü farklı olanların ise farklı oranda vergilendirilmesini öngören “mali güç” ve “vergide eşitlik” ilkelerine aykırılık teşkil edeceği gerekçeleriyle iptal edilmiştir. Yapılması öngörülen düzenlemeyle, Anayasa Mahkemesinin konu ile ilgili iptal gerekçeleri dikkate alınarak, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçlarının alım/satım ve itfa kazançlarında yerli - yabancı yatırımcı ayırımına dayalı stopaj uygulamasına son verilmekte ve sermaye şirketleri (yatırım fon ve ortaklıkları ile münhasıran menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası aracı getirileri ile değer artışı kazançları elde etmek ve bunlara bağlı hakları kullanmak amacıyla faaliyette bulunan dar mükelleflerden 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanununa göre kurulan yatırım fonları ve yatırım ortaklıkları ile benzer nitelikte olduğu Maliye Bakanlığınca belirlenenler dâhil) için %

0 oranında stopaj yapılması öngörülmektedir. Diğer taraftan, söz konusu geçici maddenin (17) numaralı bendinde yapılan değişiklikle bu maddede yer alan oranların değiştirilmesi konusunda Bakanlar Kuruluna verilen yetki, sermaye piyasalarında ortaya çıkacak değişiklikleri de kavrayabilmek amacıyla genişletilmektedir.

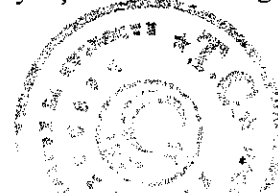
MADDE 5- Anayasa Mahkemesinin, 8/1/2010 tarihli Resmi Gazetede yayımlanan 2009/144 sayılı Kararı ile 5479 sayılı Kanunla 193 sayılı Kanuna eklenen geçici 69 uncu maddenin birinci fıkrasının sonunda yer alan “sadece 2006, 2007 ve 2008 yıllarına ait” ibaresi, geriye dönük düzenlemelerle kişilerin haklarının, hukuki istikrar ve güvenlik ilkesi gözetilmeden kısıtlanmasının hukuk devleti ilkesiyle bağdaşmayacağı gerekçesiyle iptal edilmiştir. Yapılması öngörülen düzenlemeyle, Anayasa Mahkemesinin konu ile ilgili iptal gerekçeleri dikkate alınarak, 193 sayılı Kanunun geçici 69 uncu maddesi uyarınca hesaplanan, ancak kazancın yetersiz olması nedeniyle indirilemeyen ve sonraki dönemlere devreden yatırım indirimi istisnasından yıl sınırlaması olmaksızın yararlanılmaya devam edilmesi sağlanmakta, vergi matrahlarının tespitinde yatırım indirimi istisnası olarak indirim konusu yapılacak tutarın ise ilgili kazanç tutarının %25’ini aşmaması sağlanmaktadır. Böylece, yatırım indirimi tutarının süre sınırlamasına tabi tutulmadan ilgili kazançtan indirilmesi imkânı getirilmektedir.

MADDE 6-Tasarımın 1 inci maddesiyle 193 sayılı Kanunun 103 üncü maddesinde yer alan vergi tarifesinin değiştirilmesi, yürürlük maddesiyle de bu değişikliğin 1/1/2010 tarihinden itibaren geçerli olması öngörülmüştür. Yapılması öngörülen bu düzenlemeler nedeniyle değişiklikten önceki vergi tarifesine göre fazladan yapılmış olan vergi tevkifatının red ve iadesinin yapılması ve buna ilişkin usullerin belirlenmesi açısından Gelir Vergisi Kanununa bir geçici madde eklenmektedir.

MADDE 7- 213 sayılı Vergi Usul Kanununa göre tebliğler esas olarak posta yoluyla yapılmaktadır. Öngörülen düzenlemeyle vergi mevzuatı çerçevesinde yapılabilecek tüm tebliğlerin elektronik ortamda yapılabilmesine imkân sağlanmaktadır. Tebliğin elverişli elektronik bir adrese yapılması suretiyle, veri güvenliği ve muhatabın hukuki sonuçlar açısından tebliğden haberdar olması sağlanmaktadır. Ayrıca, Maliye Bakanlığına elektronik ortamda tebliğ ile ilgili altyapıyı kurma veya kurulmuş olanları kullanma ve uygulamayı yaygınlaştırma hususunda görevler yüklenirken, diğer esas ve usulleri belirleme yetkisi de verilmektedir.

MADDE 8- Anayasa Mahkemesinin, 8/1/2010 tarihli Resmi Gazetede yayımlanan 2009/146 sayılı Kararı ile Vergi Usul Kanununun 114 üncü maddesinin ikinci fıkrası, vergilemede belirlilik, yasallık ve hukuk devleti ilkelerine aykırı olduğu gerekçeleriyle iptal edilmiştir. Yapılması öngörülen düzenlemeyle matrah takdiri için takdir komisyonuna başvurulmasında zamanaşımının durmasına yönelik sürenin bir yılı geçmemesi sağlanmaktadır. Böylece, Anayasa Mahkemesinin gerekçeli kararında ifade edilen belirsizlik ortadan kaldırılmakta ve zamanaşımının durması makul ve öngörülebilir bir süreyle sınırlandırılmaktadır.

MADDE 9- Yapılması öngörülen düzenlemeyle vergi incelemeleri, tam veya sınırlı inceleme olarak iki gruba ayrılmakta ve bu incelemelerin kapsamı tanımlanmaktadır. Ayrıca, vergi incelemesine yetkili olanlarca yapılacak incelemelerin, vergi inceleme ve denetim koordinasyon kurulu tarafından hazırlanan yıllık vergi inceleme ve denetim planına uygun olarak yerine getirilmesi hükme bağlanmaktadır. Teftiş, soruşturma, ihbar, şikâyet, yetkili makamların talebi ve benzeri nedenlerle yıl içinde ortaya çıkabilecek vergi incelemelerinin

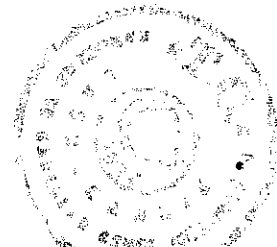

yapılmasına dair usul ve esaslara da hazırlanacak bu planda yer verilmesi öngörülmektedir. Böylece vergi incelemelerinin, tüm denetim birimlerini kapsayacak şekilde tek bir plan dâhilinde gerçekleştirilmesi ve vergi denetim kapasitesinin etkin ve verimli bir şekilde kullanılması sağlanmış olacaktır.

MADDE 10- Nezdinde vergi incelemesi yapılacak olanların, yapılacak risk analizine dayalı bir yöntem kullanılarak seçilmesi, modern vergi uygulamalarının temel özelliklerinden birisi olup, yapılması öngörülen düzenlemeyle incelenecek mükelleflerin bu yöntemle seçilmesi sağlanmaktadır. Diğer taraftan, vergi incelemesine tabi olanların belirli süreler dâhilinde her hal ve takdirde incelemeye alınması da vergi denetiminde adaletin sağlanması bakımından önemlidir. Diğer ülkelerde de uygulaması olan bu yöntemle mükelleflerin vergiye gönüllü uyumu teşvik edilirken, vergisel yükümlülüklerini tam ve zamanında yerine getirmeyenler bakımından da önemli bir caydırıcılık etkisi ortaya konulmaktadır. Birinci sınıf tüccarların vergi incelemesine tabi tutulma bakımından gruplandırılması ve belirli sürelerde en az bir kez vergi incelemesine alınması sağlanmaktadır. Yalnızca birinci sınıf tüccarların bu madde kapsamına dâhil edilmesinin temel nedeni, bunların, vergi hâsılası bakımından ifade ettikleri önemdir. Ayrıca, öngörülen düzenlemenin sadece fıkrada belirtilen amaçlarla sınırlı olarak kullanılmasını sağlamak üzere, yapılan gruplandırmanın başka amaçlar için kullanılmayacağı hüküm altına alınmaktadır.

MADDE 11- Çağdaş vergi uygulamalarında mükellef hakları, vergi idarelerinin önem verdiği konuların başında gelmektedir. Vergi incelemelerinin yapılmasında incelemenin başladığı tarihin açık olarak belirlenmesi, incelemenin vergi mevzuatına uygun şekilde yürütülmesi ve öngörülebilir bir süre içerisinde tamamlanması mükellef haklarının vazgeçilmez unsurlarındandır. Bu çerçevede, yapılması öngörülen düzenlemeyle vergi incelemesine başlandığını gösteren tutanağın düzenlenerek mükellefe bir örneğinin verilmesi ve vergi incelemesinin belirli süreler içerisinde tamamlanması kuralı getirilmektedir. Diğer taraftan, düzenlenen vergi inceleme raporlarının işleme konulmadan önce yetkili komisyonlar marifetiyle değerlendirilmesi suretiyle bunların vergi mevzuatına uygunluğunun sağlanması amaçlanmaktadır. Vergi incelemesi yapmaya yetkili olanların vergi kanunlarıyla ilgili kararname, tüzük, yönetmelik, genel tebliğ ve sirkülere uygun olarak vergi inceleme raporu düzenlemeleri hükmü, söz konusu mevzuatın Maliye Bakanlığında görevli tüm memurlar açısından bağlayıcı olmasının doğal bir sonucudur. Özellikle vurgulanması gerekirse, sirküler bakımından bu tasarı ile yapılan düzenlemeyle bunların vergi kanunlarının uygulanması ve yorumlanmasında "uygulamaya yön vermek ve açıklık getirmek" şeklinde bir vasfı bulunduğu hususunun hüküm altına alınması karşısında, sirkülerlerin de vergi incelemesi yapmaya yetkili olanları bağlayacağı kuşkusuzdur. Ayrıca düzenlenen vergi inceleme raporlarında, Gelir İdaresi Başkanlığı tarafından verilmiş özgelgelerin yanlış olduğu savıyla tarhiyat önerisi yapılması halinde de Gelir İdaresi Başkanlığı ile incelemeye yetkili olanlar arasındaki görüş farklılığının bu maddede oluşturulan bir komisyon marifetiyle karara bağlanması sağlanmış olacaktır.

MADDE 12- Madde ile; vergi incelemeleri sırasında vergi incelemesine yetkililer refakatinde yetkili gelir uzmanlarının çalıştırılması imkânı getirilmektedir. Yetkili gelir uzmanları, refakatinde buldukları inceleme yapmaya yetkili kişiler tarafından verilen görev sınırları içerisinde, kendilerinden istenen işleri yapacak ve bu işlere ilişkin tutanak, bilgi ve belgeleri refakatinde çalıştıkları incelemeye yetkili kişilere tevdi edeceklerdir. Böylece, vergi denetim kapasitesinin artırılmasına da önemli bir katkı sağlanmış olacaktır.

MADDE 13- Madde ile; yeminli mali müşavirlerin gerçekleştirdikleri tasdik işlemlerinin elektronik ortamda yapılmasını sağlamak üzere Maliye Bakanlığına yetki verilmektedir.

MADDE 14- Madde ile; Vergi Usul Kanununun 353 üncü maddesinin (8) numaralı bendi uyarınca belge basımı ile ilgili bildirim görevini tamamen veya kısmen yerine getirmeyen matbaa işletmecilerine bir takvim yılında kesilebilecek özel usulsüzlük cezası tutarı için üst sınır getirilmektedir.

MADDE 15- Madde ile; mükerrer 355 inci maddesinin beşinci ve altıncı fıkralarında yer alan fiiller için öngörülen özel usulsüzlük cezaları, işlenen fiillerin ağırlığı ile orantılı olacak şekilde yeniden düzenlenmektedir. Ayrıca, anılan maddenin dördüncü fıkrasının sonuna eklenen cümle ile de tahsilât ve ödemelerin bankalar, katılım bankaları veya posta idarelerince düzenlenen belgelerle tevsik edilmemesi durumunda kesilecek özel usulsüzlük cezasına ilişkin olarak takvim yılı bazında uygulanacak toplam ceza tutarı bakımından üst sınır getirilmektedir.

MADDE 16- Madde ile; yaptıkları inceleme sırasında 359 uncu maddede yazılı suçların işlendiğini tespit eden maliye müfettişleri, hesap uzmanları ile bunların yardımcıları ve gelirler kontrolörleri ile stajyer gelirler kontrolörlerine ilgili rapor değerlendirme komisyonunun mütalaasıyla doğrudan doğruya ve vergi incelemesine yetkili olan diğer memurlar tarafından ilgili rapor değerlendirme komisyonunun mütalaasıyla vergi dairesi başkanlığı veya defterdarlık aracılığıyla, keyfiyetin Cumhuriyet başsavcılığına bildirilmesi esası düzenlenmektedir.

MADDE 17- Madde ile; yanılma halini düzenleyen 369 uncu maddede mükelleflerin izahat talebinde bulunmalarına ilişkin 413 üncü maddeye paralel değişiklik yapılmaktadır. Esas itibarıyla maddede yapılması öngörülen değişiklik, bir hükmün uygulanma tarzı hususunda yetkili makamların genel tebliğ veya sirkülerde değişiklik yapmak suretiyle görüş ve kanaatini değiştirmesi halinde, oluşan yeni görüş ve kanaate ilişkin genel tebliğ veya sirkülerin, yayımlandığı tarihten itibaren geçerli olmasına ilişkin olup, yetkili makamların mükellefin kendisine yazı ile yanlış izahat vermiş olmaları veya bir hükmün uygulanma tarzına ilişkin bir içtihadın değişmiş olması hallerinde vergi cezası kesilmemesi kuralı aynen devam edecektir. Yapılması öngörülen düzenlemenin amaçlarından birisi de idarede istikrar ve vergide öngörülebilirlik ilkelerine uygun bir şekilde, mükelleflerin yetkili makamların genel tebliğ veya sirküler vasıtasıyla oluşturdukları görüş ve kanaatlerini değiştirmiş olmaları nedeniyle geriye dönük olarak öngöremeyecekleri bir tarhiyat yükümlülüğü ile karşı karşıya kalmamalarını sağlamaktır. Anayasa Mahkemesi kararlarında da vurgulandığı üzere, hukuk güvenliği ilkesi, hukuk normlarının öngörülebilir olmasını, bireylerin tüm eylem ve işlemlerinde devlete güven duyabilmesini, devletin de hukuk normlarında bu güven duygusunu zedeleyici yöntemlerden kaçınmasını gerekli kılar. Hukuk devletinin hukuk güvenliği ilkesi vergilendirmede belirliliği gerektirir. Belirlilik ilkesi, yükümlülüğün hem kişiler hem de idare yönünden belli ve kesin olmasını, hukuk normlarının, ilgili kişilerin mevcut şartlar altında belirli bir işlemin ne tür sonuçlar doğurabileceğini makul bir düzeyde öngörmelerini mümkün kılacak bir şekilde düzenlenmesini ve uygulanmasını gerektirir. Bu açıklamalardan da anlaşılacağı üzere bir kanun hükmünde değişiklik yapılmadığı sürece idarece, belirli bir dönemde oluşturulmuş bir görüş ve kanaatin sonradan değişmesi, mükellefler bakımından öngörülebilmesi mümkün olmayacağından, salt görüş ve kanaat değişikliğine bağlı olarak geriye dönük vergi tarh edilmesi de doğru olmayacaktır. Diğer taraftan, bir hükmün uygulanma tarzı hususunda yetkili makamların tebliğ veya sirkülerde

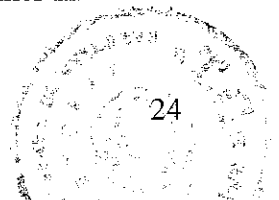
değişiklik yapmak suretiyle görüş ve kanaatini değiştirmesi, buna ilişkin genel tebliğ veya sirkülerin yayımlandığı tarihten itibaren geçerli olacak ve geriye dönük olarak işlemeyleceklerdir. Ancak, söz konusu genel tebliğ veya sirkülerin iptal davasına konu edilerek iptallerine karar verilmesi durumunda, iptal kararının işlemin tesis edildiği tarihe kadar geriye yürütülmesi zorunlu olduğundan, maddeyle getirilen yeni kural bu durumlar için uygulanmayacaktır.

MADDE 18- 5345 sayılı Gelir İdaresi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununun 4 üncü maddesiyle, mükellef haklarının korunması ve mükellef ile idare ilişkilerinin karşılıklı güven esasına dayanması konusunda gerekli tedbirleri almak görevi Gelir İdaresi Başkanlığına verilmiştir. Aynı Kanununun 9 uncu maddesinde ise gelir kanunlarının uygulanmasına yönelik görüş oluşturmak ve ortaya çıkan tereddütleri gidermek de Gelir İdaresi Başkanlığının ana hizmet birimi olan Gelir Yönetimi Daire Başkanlığının görevleri arasında sayılmıştır. Halen Gelir İdaresi Başkanlığı bu görevi Vergi Usul Kanununun 413 üncü maddesinde belirtilen esaslar ile bu hususta yapılan diğer düzenlemeler çerçevesinde yürütmektedir. Madde ile, mükelleflere verilecek izahatın yöntemi konusunda kapsamlı bir değişikliğe gidilmektedir. Bu çerçevede, Gelir İdaresi Başkanlığına, istenecek izahatı özelge ile cevaplandırma veya aynı durumda olan tüm mükellefler bakımından uygulamaya yön vermek ve açıklık getirmek üzere sirküler yayımlayabilme imkânı getirilmekte, ayrıca özelge ve sirküler oluşturulmasına ilişkin temel usul ve esaslar geniş bir şekilde belirlenmektedir. Bu çerçevede özelge ve sirkülerin Gelir İdaresi Başkanlığı bünyesinde kurulacak bir komisyon tarafından oluşturulması ve oluşturulan özelge ve sirkülerin internet ortamında yayımlanması hüküm altına alınmaktadır. Gelir İdaresi Başkanlığı taşra teşkilatınca verilecek özelgelere ise sınırlamalar getirilmektedir.

MADDE 19- Tasarıyla Vergi Usul Kanununun 114 üncü maddesinde düzenleme yapılarak, matrah takdiri için takdir komisyonuna başvurulması halinde zamanaşımının durması bir yıllık süreyle sınırlandırılmakta, böylece Anayasa Mahkemesinin gerekçeli kararında da ifade edilmiş olan belirsizlik sorunu ortadan kaldırılmaktadır. Diğer taraftan, anılan hükmün yürürlüğe girmesinden önce matrah takdiri için takdir komisyonuna intikal ettirilmiş olmakla birlikte komisyon tarafından henüz takdir edilmeyen matrahlar ile takdir edildiği halde ilgisizine tarh ve tebliğ edilmeyen vergiler için ilgili tarh zamanaşımının ne şekilde uygulanacağına ilişkin geçici bir düzenleme ihtiyacı doğmuştur. Öngörülen geçici maddeyle 1/1/2005 tarihinden önceki dönemlere ilişkin olarak matrah takdiri için takdir komisyonlarına sevk edilen işlemlerde tarh zamanaşımı süresinin 31/12/2012 olarak belirlenmesi yönünde düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 20- Halihazırda tüketici finansman şirketlerinin 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanununun 10 uncu maddesi çerçevesinde kullandıkları tüketici kredilerinin temini ve geri ödenmesi amacıyla düzenledikleri kağıtlar damga vergisinden istisnadır. Madde ile, söz konusu istisnanın, anılan Kanundaki tüketici kredisi tanımına bağlı olmaksızın finansman şirketlerince kullanılacak tüm kredilerin temini ve geri ödenmesi amacıyla düzenlenecek kağıtları kapsamı sağlanmaktadır. Diğer taraftan, 488 sayılı Damga Vergisi Kanununa ekli (2) sayılı tablonun (33) numaralı fıkrasında yapılması öngörülen değişiklikle, sözleşmeli tarımı teşvik etmek amacıyla, 5488 sayılı Tarım Kanunu çerçevesinde tarım ürünlerine ilişkin olarak üretici ile alıcı arasında düzenlenen tarımsal üretim sözleşmelerinin damga vergisinden istisna edilmesi sağlanmaktadır.

MADDE 21- Anayasa Mahkemesinin 17/3/2010 tarihli Resmi Gazetede yayımlanan 2010/9 sayılı Kararı ile 492 sayılı Harçlar Kanununun 28 inci maddesinin birinci fıkrasında

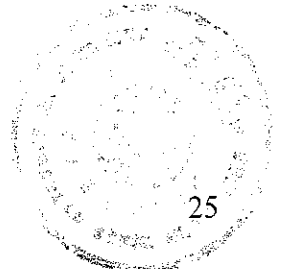
yer alan “Karar ve İlam Harcı ödenmedikçe ilgiliye ilam verilmez.” hükmü Anayasanın hak arama hürriyetini düzenleyen ve herkesin adil yargılanma hakkına sahip olduğu hükmünü içeren 36 ncı maddesine aykırı bulunarak iptal edilmiştir. Yapılması öngörülen düzenlemeyle, Anayasanın 36 ncı maddesi ile Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin adil yargılanma hakkına ilişkin 6 ncı maddesine uyum sağlanarak bakiye karar ve ilam harcının ödenmemiş olmasının, müteakip işlemlerin yapılmasına engel teşkil etmemesi sağlanmaktadır.

MADDE 22- Harç, kamu kurumları tarafından verilen bir hizmet veya yapılan bir işlem karşılığında, hizmet alan veya işlemin gerçekleştirilmesini isteyenlerden tahsil edilen bir kamu gelirdir. Mükelleflerin vergi uygulamalarına ilişkin izahat taleplerinin idarece cevaplandırılması da bu kapsamda verilen hizmetlerden olduğundan, yapılması öngörülen düzenlemeyle, Vergi Usul Kanununun 413 üncü maddesine göre izahat taleplerine ilişkin müracaatlar harç kapsamına alınmaktadır.

MADDE 23- Madde ile, Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasının aktif ve pasifindeki döviz ve altın cinsinden varlık ve yükümlülüklerinin değerlemesi nedeniyle Banka lehine doğan değerlendirme farklarının, değerlemeye konu varlık ve yükümlülüklerin sarf edildikleri veya Türk parasına çevrildikleri tarihe kadar dönem kazancına dahil edilmemesi ve Kurumlar Vergisine tabi tutulmaması öngörülmektedir. Ayrıca, Banka aleyhine doğan değerlendirme farklarının da, değerlemeye konu varlık ve yükümlülüklerin sarf edildikleri veya Türk parasına çevrildikleri tarihe kadar dönem kazancından düşülmemesi ve Kurumlar Vergisi matrahının tespitinde gider olarak dikkate alınmaması amaçlanmıştır.

MADDE 24- Anayasa Mahkemesinin 2/7/2009 tarihli ve 2009/102 sayılı Kararı ile 5345 sayılı Kanunun 28 inci maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “Başkan yardımcıları, daire başkanları, vergi dairesi başkanları” ibaresi Anayasaya aykırı bulunarak iptal edilmesi nedeniyle oluşan hukuksal boşluğu gidermek amacıyla 2451 sayılı Bakanlıklar ve Bağlı Kuruluşlarda Atama Usulüne İlişkin Kanuna ekli (2) sayılı cetvele Gelir İdaresi Başkan Yardımcıları, Gelir İdaresi Daire Başkanları ve Vergi Dairesi Başkanları unvanlarının eklenmesi öngörülmektedir.

MADDE 25- 2886 sayılı Kanunun 72 nci maddesinde; kamu yararına çalışan derneklere kuruluş gayelerine uygun olarak kullanılmak üzere, Hazinesinin özel mülkiyetinde bulunan ve kamu hizmetlerine tahsisli olmayan taşınmazların rayiç bedel üzerinden satışı düzenlemiştir. Söz konusu maddede; bu yolla edinilen taşınmazların verilmiş maksadı dışında kullanılmayacağı ve satılmayacağı, beş yıl içinde kuruluş gayesine uygun olarak kullanılmadığı takdirde taşınmazın satış bedeli üzerinden Hazinece geri alınacağı hüküm altına alınmıştır. Bu madde kapsamında kamu yararına çalışan derneklere satışı yapılan taşınmazlardan bazılarının zamanla şehrin gelişmesi, imar planı değişikliği ve benzeri sebeplerle kısmen veya tamamen ticari amaçlarla değerlendirilmesi mümkün hale gelmesine rağmen, maddede yer alan düzenleme buna imkan vermemektedir. Yapılması öngörülen düzenleme ile; 2886 sayılı Kanunun anılan maddesinin ikinci fıkrasının sonuna; satış tarihinden itibaren en az yirmi yıl geçen ve verilmiş maksadına uygun olarak kullanılan taşınmazların kısmen veya tamamen ticari amaçlarla değerlendirilmesinin kuruluş gayelerine daha fazla hizmet edeceği hallerde, elde edilecek gelirin Hazine ile paylaşılması suretiyle ve Maliye Bakanlığınca belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde satış dahil ticari amaçlarla değerlendirilmesine imkan sağlanması amaçlanmaktadır.

MADDE 26- 2886 sayılı Kanununun 13 üncü maddesinde; Kanun kapsamında yapılacak ihaleleri yürütmek üzere ihale komisyonlarının kuruluşu ve işleyişi düzenlenmiştir. Aynı Kanununun 75 inci maddesinin birinci fıkrasında ise; ecrimisilin ihale komisyonunca tespit ve takdir edileceği hüküm altına alınmıştır. Ancak, ecrimisil işlemlerine ilişkin tespit ve takdir işlemlerinin yoğunluğu ve mahiyeti dikkate alındığında, bu işlemlerin Kanununun 13 üncü maddesi çerçevesinde oluşturulan ihale komisyonları yerine münhasıran bu işlemleri yerine getirecek ayrı bir komisyon marifetiyle yerine getirilmesinin daha uygun olacağı değerlendirilmektedir. Yapılması öngörülen düzenleme ile; ecrimisil ile ilgili işlemlerin daha etkin bir şekilde yerine getirilebilmesi için, ecrimisilin takdir ve tespiti konusundaki görevlerin, idareden taşınmaz ve değerlendirme konusunda işin ehli veya uzmanı üç kişiden oluşan komisyona verilmesi amaçlanmaktadır. Yapılması öngörülen diğer bir düzenlemede; tespit tarihinden geriye doğru en fazla beş yılı geçmemek üzere ecrimisil tespit ve takdir edilmesi hükmü getirilmektedir. Bilindiği üzere ecrimisil; 818 sayılı Borçlar Kanununun genel hükümleri çerçevesinde on yıllık zamanaşımı süresine tabi olmakla birlikte, aynı Kanunda kiralar konusundaki zamanaşımı süresi beş yıl olduğundan ecrimisilin de, kira zamanaşımı gibi beş yıllık süreye tabi tutulması amaçlanmıştır. Yine, takdir edilen ecrimisil bedellerinin tahsilatını hızlandırmak maksadıyla, fuzuli şağillere, ecrimisili itiraz etmeksizin ödemeleri halinde yüzde onbeş, peşin ödemeleri halinde ise ayrıca yüzde onbeş indirim uygulanması öngörülmektedir. Ayrıca, köy sınırları içerisinde yer alan Hazinesinin özel mülkiyetinde veya Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan taşınmazların işgal edilmeleri durumunda, bu taşınmazların tespitlerinin kolaylaştırılması için, tahsil edilen ecrimisil gelirin yüzde beşinin, 442 sayılı Köy Kanununda belirlenen görevlerde kullanılmak üzere bu gelirlerin elde edildiği köy tüzel kişiliğine aktarılması amaçlanmaktadır.

MADDE 27 - Tespit tarihinden geriye doğru beş yılı geçmemek üzere ecrimisil tespit ve takdir edilebileceği yönünde 2886 sayılı Kanununun 75 inci maddesinde öngörülen düzenlemeye paralel olarak aynı Kanuna; bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce tahakkuk ettirilen ecrimisil alacaklarının beş yılı aşan kısmının hangi aşamada olursa olsun terkin edileceği ve tahsil edilmiş olanların iade edilmeyeceği yönünde düzenleme içeren bir geçici madde eklenmesi öngörülmektedir.

MADDE 28- 178 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye eklenmesi öngörülen maddeyle, Maliye Bakanlığının vergi inceleme ve denetim amaçlarına ulaşmasını sağlamak, vergi inceleme ve denetimleri ile raporlamaya ilişkin standart, ilke, yöntem ve teknikleri geliştirmek, inceleme ve denetim rehberleri hazırlamak, vergi incelemesi yapmaya yetkili olanların uyacakları etik kuralları belirlemek, vergi inceleme birimleri arasında koordinasyonu, bilgi akışını ve uygulama birliğini temin etmek ve yıllık vergi inceleme ve denetim planını hazırlamak ve uygulamayı izlemek üzere Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulunun oluşturulması ve bu Kurulun; Gelir İdaresi Başkanının başkanlığında, Maliye Teftiş Kurulu Başkanı, Hesap Uzmanları Kurulu Başkanı, ilgili Gelir İdaresi Başkan Yardımcısı ve Gelirler Kontrolörleri Daire Başkanından oluşması öngörülmektedir. Oluşturulan yeni Kurul; Maliye Bakanlığı bünyesinde halen farklı birimler tarafından birbirinden bağımsız olarak gerçekleştirilen vergi incelemelerini, tüm ülke bazında planlayacak ve denetim birimleri arasında koordinasyonu ve uygulama birliğini sağlamak üzere yıllık vergi inceleme ve denetim planını hazırlayacaktır. Plan, Maliye Bakanının onayı ile yürürlüğe girecektir. Kurul tarafından hazırlanan yıllık vergi inceleme ve denetim planında; vergi incelemesi ve denetimine ilişkin temel amaç ve hedefler, Gelir İdaresi Başkanlığı risk analiz sistemi üzerinden yapılan analizlere dayalı olarak incelemeye alınacak sektör ve mükellefler ile vergi incelemesi ve denetiminin uygulanması ve izlenmesine ilişkin diğer hususların yer alması öngörülmektedir. Yapılması öngörülen düzenlemeyle vergi

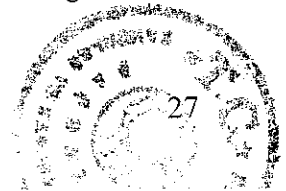
inceleme ve denetiminde yeknesaklık ve uygulama birliği sağlanması amaçlandığından, vergi inceleme ve denetim birimleri ile vergi incelemesine yetkili olanların vergi inceleme ve denetimine ilişkin görevlerinin bu maddede belirtilen esas ve usullere uygun olarak yerine getirmek zorunda oldukları hüküm altına alınmaktadır. Ayrıca, Kurulun alışma usul ve esasları, yıllık vergi inceleme ve denetim planının hazırlanması, uygulanması ve sonuçlarının izlenmesi ile bu maddede yer alan diğer hususlara ilişkin usul ve esasların Kurulun nerisi zerine Maliye Bakanlığınca ıkarılan yönetmeliklerle belirlenmesi hükme bağlanmaktadır.

MADDE 29- Maliye Bakanlığı Personel Genel Müdürlüğü taşra teşkilatının her türlü faaliyet ve işlemleriyle ilgili olarak defterdarlık birimlerinde inceleme ve araştırma işleri ile bu Genel Müdürlükçe verilecek diğer görevleri yapmak üzere, Maliye Bakanlığında daire başkanı ve üstü yönetici kadrolarda bulunanlar ile defterdar kadrosunda en az üç yıl görev yapmış olanların kontrolör olarak çalıştırılmalarına imkân sağlanmaktadır.

MADDE 30- Madde ile; 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 17 nci maddesinin (2) numaralı fıkrası kapsamında, sağlık hizmeti sunan kurum ve kuruluşların teşhis ve tedaviye yönelik olarak birbirlerine yapacakları teslim ve hizmetler katma değer vergisinden istisna edilmektedir. Bu düzenlemenin amacı, kamu kurum ve kuruluşlarına bağlı sağlık kuruluşlarının ihtiyaç fazlası mallarının birbirleri arasında devri ve mevcut kapasiteleri dahilinde arz edilebilecek hizmetlerden birbirlerini yararlandırmaları suretiyle kamu kaynaklarının kullanımında etkinliği ve verimliliği artırmaktır.

MADDE 31- Maddede, şans oyunlarının tertibi ile ilgili anonim şirketlere yaptırılabilir iş ve hizmetler belirtilmiş ve şans oyunlarının tertibine ilişkin iş ve hizmetlerin yaptırılmasına ilişkin usul ve esaslar düzenleme altına alınmıştır. İdare tarafından belirlenen iş ve hizmetlerin, kısımlara bölünmeden ve yurt çapında hasılattan pay verilmesi suretiyle ihale edileceği, azami süresi, ihalede açık eksiltme usulünün uygulanacağı, ceza ve yasaklama hükümleri hariç 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu ile 4735 sayılı Kamu İhale Sözleşmeleri Kanununa tabi olunmadığı, ihale komisyonunun teşkili ve çalışma usulü, yükleniciye verilecek yaklaşık oranın tespiti, ilan, ihale dokümanı ve teknik şartnamede bulunacak hususlar, teknik kriterlerin rekabeti engellemeyecek, verimlilik, fonksiyonellik ve fırsat eşitliğini sağlayacak şekilde belirleneceği, sözleşmenin iptal ve feshi hallerinde yapılacak uygulamalar, oyun ismi, marka ve benzerlerinin İdare adına tescili de düzenleme altına alınmıştır. Ayrıca maddenin uygulanmasına ilişkin diğer usul ve esasların İdare tarafından hazırlanan ve Bakanlık tarafından yürürlüğe konulan yönetmelikle düzenleneceği hüküm altına alınmıştır.

MADDE 32- 4706 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendinde, Hazineye ait taşınmazların hisse oranı yüzde kırkı, hisse miktarı uygulama imar planı sınırları içinde drtz, dışında ise drtbin metrekareyi aşmamak kaydıyla talepte bulunan hissedarlarına doğrudan satılabileceği hüküm altına alınmıştır. Bu hüküm uyarınca, hisse oranı ve hisse miktarı şartının birlikte aranması sonucunda, hisseli taşınmazların hissedarlarına satışı konusunda uygulamada bazı zorluklarla karşılaşıldığından, madde ile; hisse oranı ve hisse miktarının birlikte aranması yerine, bu şartların ayrı ayrı sağlanması halinde de, hisseli taşınmazların hissedarlarına satışının mümkün kılınması amaçlanmaktadır. Ayrıca, Hazineye ait tarım arazilerinin özellikle hissedarlarına satışı konusunda hisse miktarı ve hisse oranı açısından yaşanan sorunların giderilmesi amacıyla, bu taşınmazlardan 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunundaki kısıtlamalara tabi olanların, aynı maddenin birinci fıkrasının (c) bendinde yer alan hisse miktarı veya hisse oranının aranacağı yönündeki kısıtlamalara tabi olmaksızın, anılan Kanun kapsamında kalan asgari arazi

büyükliklerine de uygun olarak hissedarına doğrudan veya birden fazla hissedar olması halinde hissedarlar arasında pazarlık usulüyle satılabilmesi öngörülmektedir.

MADDE 33- Madde ile; köy sınırları içerisinde yer alan Hazinesinin özel mülkiyetinde veya Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan tarım arazilerinin kiralanmasının teşvik edilmesi ve işgallerinin engellenmesi için, bu arazilerden tahsil edilen kira gelirlerinin yüzde onunun, 442 sayılı Köy Kanununda belirlenen görevlerde kullanılmak üzere bu gelirlerin elde edildiği köy tüzelkişiliklerine aktarılması amaçlanmaktadır. Ayrıca, Hazineye ait taşınmazlardan 31/12/2000 tarihinden önce üzerinde yapılanma olanların da, Hazine adına tescil tarihine bakılmaksızın belediyelere devredilmesine imkan sağlanmaktadır. Hak sahiplerinin taşınmazları satın alabilmeleri için öngörülen altı aylık sürenin bir yıla çıkartılması, belediyelere devredilen ve devir tarihinden itibaren üç yıl içinde belediyelerce satılmaması sebebiyle Hazineye geri dönmesi gereken taşınmazların satış süresinin Maliye Bakanlığı tarafından beş yıla kadar uzatılabilmesi ve ilgili belediyelerin devre ilişkin taleplerinin defterdarlık veya malmüdürlüğüne intikal tarihinden itibaren ilgililerinden ecrimisil alınmaması, buna karşılık taşınmazların genel hükümlere göre değerlendirilmesi halinde ecrimisil alınması yönünde de düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 34- 4706 sayılı Kanunun ek 2 nci maddesinde; Hazinesinin özel mülkiyetinde bulunan taşınmazlar üzerinde tesis edilecek irtifak hakları ile Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan yerler üzerinde verilecek kullanma izinlerinde Hazinece alınacak hasılat payına, oranlarına ve bunun istisnalarına ilişkin düzenlemeler yer almaktadır. Madde ile; 6326 sayılı Petrol Kanunu, 3096 sayılı Türkiye Elektrik Kurumu Dışındaki Kuruluşların Elektrik Üretimi, İletimi, Dağıtım ve Ticareti ile Görevlendirilmesi Hakkında Kanun, 3996 sayılı Bazı Yatırım ve Hizmetlerin Yap-İşlet-Devret Modeli Çerçevesinde Yapılması Hakkında Kanun, 4628 sayılı Elektrik Piyasası Kanunu, 4646 sayılı Doğal Gaz Piyasası Kanunu ve 4737 sayılı Endüstri Bölgeleri Kanunu gibi özel kanunları uyarınca bedeli ilgilileri tarafından ödenmek suretiyle kamulaştırılarak Hazine adına tescil edilmesi gereken taşınmazlar üzerinde ilgilileri lehine tesis edilecek irtifak hakları ile bu taşınmazlardan tapudan terkini gerekenler için ilgililerine verilecek kullanma izinlerinde, kamulaştırma bedelleri zaten bu kişiler tarafından ödendiğinden, bunlardan ayrıca hasılat payı alınmaması amaçlanmaktadır.

MADDE 35- 4706 sayılı Kanunun geçici 4 üncü maddesinin ikinci fıkrası kapsamında Hazine adına tescil edilen taşınmazların, 492 sayılı Harçlar Kanununun 63 üncü maddesinin birinci fıkrasına göre hesaplanacak değerlerinin yüzde yirmi fazlası esas alınarak hesaplanan bedel üzerinden belediyelere devredilmesi nedeniyle belediyelerin bütçesine ek yük gelmektedir. Madde ile; söz konusu madde kapsamında Hazine adına tescil edilen taşınmazların bedelsiz olarak, büyükşehirlerde öncelikle büyükşehir belediyelerine, büyükşehir belediyelerinin talebinin olmaması halinde ilgili belediyelere, diğer yerlerde ise ilgili belediyelere devredilmesine ve ayrıca, bu taşınmazların anılan Kanunun 5 inci maddesine göre yapı sahiplerine satışına ve genel hükümlere göre değerlendirilmesine imkan tanınmaktadır.

MADDE 36- Madde ile; 4706 sayılı Kanunun 5 inci maddesinde yapılan düzenlemelere yönelik geçici hükümler getirilmiştir.

MADDE 37- 5326 sayılı Kabahatler Kanununun 17 nci maddesi gereğince genel bütçeye gelir kaydedilecek olan idari para cezalarının süresinde ödenmemesi halinde, vergi daireleri tarafından 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre takip ve tahsil edilmesi gerekmektedir. 6183 sayılı Kanunun 102 nci maddesinde ilke olarak, kamu alacağının zamanaşımı süresinin alacağın vadesinin rastladığı

takvim yılını takip eden takvim yılı başından itibaren işlemeye başlayacağı düzenlenmiştir. Ancak, 5326 sayılı Kanunun "Yerine getirme zamanaşımı" başlıklı 21 inci maddesinin dördüncü fıkrasında zamanaşımı süresinin idari yaptırım kararının kesinleşmesi tarihinden itibaren başlayacağı hüküm altına alınmıştır. Bu düzenlemeye göre, zamanaşımı süresi idari yaptırım kararının kesinleşmesine bağlı olarak yılın herhangi bir günü başlayabildiğinden, buna bağlı olarak yılın herhangi bir günü de sona erebilmektedir. Bu durum vergi dairelerinin söz konusu alacakların zamanaşımına uğrayıp uğramadığı hususunda yılın her günü kayıtlarını tetkik etmesini gerektirmektedir. Bu itibarla, diğer tüm amme alacakları için genel ilke olan ve zamanaşımının hesaplanmasına dayanak olan olayın rastladığı takvim yılını takip eden takvim yılının başından itibaren zamanaşımının hesaplanmaya başlanması ilkesinin, idari para cezaları için de esas alınması öngörülmektedir.

MADDE 38- 5345 sayılı Gelir İdaresi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 3 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "danışma ve" ibaresi " danışma ve denetim ile" olarak değiştirilmektedir.

MADDE 39- 5345 sayılı Kanunun 28 inci maddesinin birinci fıkrasında değişikliğe gidilerek başkan yardımcıları, gelir idaresi daire başkanları ve vergi dairesi başkanlarının atamaları bu madde kapsamından çıkarılmaktadır.

MADDE 40- Tasarıyla, Gelir İdaresi Başkanlığının merkez teşkilatında yer alan Denetim ve Uyum Yönetimi Daire Başkanlığının görevleri arasına, yine bu Tasarı ile oluşturulan Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulunun sekreteryaya hizmetlerini yürütmek görevi eklenmektedir. Ayrıca daha önce mevcut olan mükelleflerin faaliyetlerini gruplar ve sektörler itibarıyla analiz etmek, mukayeseler yapmak ve bu suretle risk alanlarını tespit etmek görevinin "Risk Analiz Sistemi üzerinden" yapılması esas düzenlenmektedir.

MADDE 41- Madde ile; Gelirler Kontrolörleri Daire Başkanlığı ana hizmet birimi olmaktan çıkarılarak, denetim birimi haline getirilmektedir. 5345 sayılı Kanunun 13. üncü maddesinin (d) bendiyle Denetim ve Uyum Yönetimi Daire Başkanlığının görevleri arasında sayılan görevler Tasarıyla kurulması öngörülen Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kuruluna görev olarak verildiğinden bu maddeden çıkarılmaktadır.

MADDE 42- Hazırlanan tasarıyla, vergi incelemelerinin Bakanlık düzeyinde Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulu tarafından hazırlanacak tek bir plan dâhilinde yürütülmesi öngörülmektedir. Gelir İdaresi Başkanlığı bünyesinde vergi incelemesi yapmakla yetkilendirilmiş olan Gelirler Kontrolörlerinin söz konusu plan dâhilinde vergi incelemelerini gerçekleştirecekleri hususu dikkate alındığında, Gelirler Kontrolörleri Daire Başkanlığının Başkanlığın ana hizmet birimleri arasından çıkarılarak icra ettiği görevle mütenasip bir şekilde "Danışma ve denetim birimleri" arasında yer alması, bu nedenle de doğrudan Gelir İdaresi Başkanına bağlanması sağlanmaktadır.

MADDE 43- Başkanlık ve başkanlık birimleri aleyhine açılan vergi davaları, esas itibarıyla vergi dairesi başkanlıkları bünyesindeki hukuk ve ihtilaflı işler müdürlüklerinde ve vergi dairesi müdürlükleri ihtilaflı işler servislerinde görevli memurlar tarafından takip edilmekte, yazılan savunma dilekçeleri bu birimlerde çalışan memurlar tarafından hazırlanmaktadır. Bu uygulama, davaların bilhassa usul hukukundan kaynaklanan nedenlerle idare aleyhine sonuçlanmasına sebebiyet vermektedir. Madde ile, idari davaların daha etkin ve verimli bir şekilde takip edilmesi için Başkanlığın taşra teşkilatında avukat çalıştırılması sağlanmaktadır. Diğer taraftan 5345 sayılı Kanunun 18 inci maddesine eklenmesi öngörülen

fıkralarla davaların takip usulü ile davaların takibinde hizmet satın alınması hususları düzenlenmektedir.

MADDE 44- Madde ile; Gelir İdaresi Başkanlığının hızla değişen ekonomik ve sosyal koşullara paralel olarak hizmet ve faaliyetlerini planlayabilmesi, bütçe ödeneklerinin verimli ve etkin kullanımına imkan tanınması amacıyla Başkanlığa bütçesel esneklikler sağlanmaktadır.

Bu amaçla, Başkanlığa personel giderleri hariç diğer ödenekler arasında aktarma yapma, harcama programını hazırlama ve uygulama ile yılı yatırım programı dahilinde projeler içinde ve projeler arasında değişikliğe ilişkin ödenek aktarma yetkisi verilmektedir. Ayrıca, Maliye Bakanına, Gelir İdaresi Başkanlığı bütçesinin mal ve hizmet alım giderleri ile sermaye giderlerine ilişkin tertiplerinde yer alan ödeneklerinden harcanmayan kısımları ertesi yıl bütçesine devren ödenek kaydetme, Başkanlığın vergi tahsilatı bakımından göstereceği olumlu performans karşılığında, Başkanlık bütçesinin mal ve hizmet alım giderleri ile sermaye giderlerine ilişkin tertiplerine ödenek ekleme yetkileri verilmektedir.

MADDE 45- Madde ile; meslekte en az altı yılını dolduran gelir uzmanlarından yapılacak sınavda başarı gösterenlere, yapılacak vergi incelemeleri sırasında vergi incelemesine yetkililer refakatinde çalıştırılması imkânı getirilmektedir. Düzenlemenin esas amacı vergi dairelerinin beyanname kabul eden bir birim olmaktan çıkarılarak, mükelleflerin vergiye uyumunu sağlamaya dönük bir yapıya dönüştürülmesidir. Vergi dairesi başkanlıklarında görev yapan gelir uzmanlarından yapılacak sınavlarda başarılı olanların vergi denetimine yardımcı olacak şekilde vergi incelemelerinde kullanılması mümkün olabilecektir. Gelir uzmanlarının girecekleri sınavlar ile vergi incelemesine yetkililerin refakatinde yapacakları çalışmalara ilişkin esas ve usullerin de yönetmelikle düzenlenmesi öngörülmüştür. Ayrıca, Gelir İdaresi Başkanlığı taşra teşkilatında avukat istihdam edilmesi, Başkanlığın stratejik plan ve performans programlarında yer alan projelerin hazırlanması, gerçekleştirilmesi veya uygulanması amacıyla proje süresi ile sınırlı olmak üzere tam veya kısmi zamanlı sözleşmeli personel çalıştırılması öngörülmektedir. Maddede 5345 sayılı Kanunun 29 uncu maddesinde yer alan unvanlardan sözlü sınava tabi olanların bu sınavlarının ne şekilde değerlendirileceğine ilişkin bir düzenlemeye de yer verilmektedir.

MADDE 46- Gelir İdaresi Başkanlığına 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararname hükümlerine bağlı kalmaksızın, hizmetlerin ifası için ihtiyaç duyulan kadroların karşılanması amacıyla boş kadrolarda sınıf, unvan ve derece değişikliği, dolu kadrolarda ise derece değişikliği yapmaya yetki verilmektedir. Yapılan düzenlemenin temel amacı, Gelir İdaresi Başkanlığının kendisine tahsis edilen kadroları ihtiyaçlar çerçevesinde etkin ve verimli şekilde kullanabilmesine imkân sağlamak ve artan personel ihtiyacının hızlı bir şekilde karşılanmasına yardımcı olmaktır.

MADDE 47- Yapılması öngörülen düzenlemeyle, Gelirler Kontrolörleri Daire Başkanlığı ana hizmet birimi olmaktan çıkarılarak, denetim birimi haline getirilmektedir. 5345 sayılı Kanunun 13 üncü maddesinin (d) bendiyle Denetim ve Uyum Yönetimi Daire Başkanlığının görevleri arasında sayılan görevler tasarıyla kurulması öngörülen Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kuruluna görev olarak verildiğinden bu maddeden çıkarılmaktadır. Diğer taraftan 5345 sayılı Kanunun 28 inci maddesinin birinci fıkrasında değişikliğe gidilerek Gelir İdaresi Başkan Yardımcıları, Gelir İdaresi Daire Başkanları ve Vergi Dairesi Başkanlarının atamaları bu madde kapsamında çıkarılarak söz konusu kadrolara müşterek kararnameyle atama yapılması öngörülmektedir. Tasarıyla, Gelir İdaresi Başkanlığının merkez teşkilatında yer alan Denetim ve Uyum Yönetimi Daire Başkanlığının

görevleri arasına, yine bu Tasarı ile oluşturulan Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulunun sekreteryaya hizmetlerini yürütmek görevi eklenmektedir.

MADDE 48- Madde ile; 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrası kapsamında sağlık hizmeti sunan kurum ve kuruluşların teşhis ve tedaviye yönelik olarak birbirlerine yapacakları mal ve hizmet satışlarının bu kurumların muafiyetini ortadan kaldırmayacağı hüküm altına alınmıştır. Bu düzenlemenin amacı, kamu kurum ve kuruluşlarına bağlı sağlık kuruluşlarının ihtiyaç fazlası mallarının birbirleri arasında devri ve mevcut kapasiteleri dâhilinde arz edilebilecek hizmetlerinden birbirlerini yararlandırmaları suretiyle kamu kaynaklarının kullanımında etkinliği ve verimliliği artırmaktır. Madde de ayrıca, sadece küçük ve orta ölçekli işletmelere kredi sağlayan kredi garanti kurumlarına sağlanmış olan muafiyetin yeniden düzenlenmesi suretiyle kredi garanti desteği ihtiyacı bulunan ve küçük ve orta büyüklükteki işletmelerden daha büyük ölçekli işletmelere de kredi garantisi sağlamasını teşvik edilmesi; bu suretle ekonomik etkinliğin artırılması amaçlanmaktadır.

MADDE 49- Tasarıyla, Anayasa Mahkemesinin 2/7/2009 tarihli ve 2009/102 sayılı Kararı doğrultusunda Gelir İdaresi Başkan Yardımcıları, Gelir İdaresi Daire Başkanları ve Vergi Dairesi Başkanlarının müşterek kararnameyle atamalarının yapılması öngörülmektedir. Tasarıda yer alan geçici maddeyle söz konusu unvanlarda Kanunun yayımı tarihi itibarıyla görev yapanların Maliye Bakanlığı Müşavir kadroları ile Gelir İdaresi Başkanlığı Müşavir kadrolarına atanmaları öngörüldüğünden, ihtiyaç nedeniyle müşavir kadrolarının ihdası öngörülmektedir. Ayrıca, Gelir İdaresi Başkanlığının denetim gücünü artırmak amacıyla ihtiyaç duyduğu vergi denetmen yardımcısı, gelir uzmanı ve gelir uzman yardımcısı kadroları ihdas edilmektedir. Tasarıyla Gelir İdaresi Başkanlığına taşra teşkilatında avukat çalıştırabilme imkânı getirildiğinden, avukat kadroları ihdası öngörülmektedir. Tasarıda, Bakanlıkta daire başkanı ve üstü görevlerde bulunanlar ile defterdar unvanında en az üç yıl görev yapmış olanların kontrolör olarak çalıştırılmalarına imkân sağlanmasına ilişkin düzenlemeye yer verildiğinden baş kontrolör kadroları ihdası da öngörülmektedir. Ayrıca, Maliye Bakanlığı Milli Emlak Genel Müdürlüğü ile Bütçe ve Mali Kontrol Genel Müdürlüğünün çeşitli kanunlarla artan görev ve sorumluluklarının etkin ve verimli bir şekilde yerine getirilebilmesi amacıyla, Milli Emlak Genel Müdürlüğüne dört adet, Bütçe ve Mali Kontrol Genel Müdürlüğüne ise bir adet Daire Başkanı kadrosu ihdası öngörülmektedir.

GEÇİCİ MADDE 1- Tasarıyla, Anayasa Mahkemesinin 2/7/2009 tarihli ve 2009/102 sayılı iptal Kararı nedeniyle Gelir İdaresi Başkan Yardımcıları, Gelir İdaresi Daire Başkanları ve Vergi Dairesi Başkanlarının müşterek kararnameyle atanması öngörülmektedir. Bu nedenle madde ile, Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla söz konusu kadrolarda bulunup, müşterek kararname ile atanmamış olanların durumlarına uygun bir şekilde Bakanlık Müşaviri veya Başkanlık Müşaviri kadrolarına atanmaları öngörülmektedir. Diğer taraftan Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla Başkanlıkta görev yapan Hazine avukatlarından uygun görülenlerin bu Kanunla ihdas edilen avukatlık kadrolarına atanmaları imkân getirilmektedir.

MADDE 50- Yürürlük maddesidir.

MADDE 51- Yürütme maddesidir.

GELİR VERGİSİ KANUNU İLE BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI

MADDE 1- 13/7/1956 tarihli ve 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 28 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“90 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye göre ikraz işleriyle uğraşanlarla ikinci fıkrada belirtilen muamele ve hizmetlerden herhangi birini esas işgal konusu olarak yapanlar bu Kanunun uygulanmasında banker sayılırlar. Bir şahsın münhasıran altın alım ve satımı ile uğraşması banker sayılmasını gerektirmez.”

MADDE 2- 6802 sayılı Kanunun 29 uncu maddesinin birinci fıkrasının (p) bendinde yer alan “Arbitraj muameleleri” ibaresi “Arbitraj muameleleri ile Türkiye’de kurulu vadeli işlem ve opsiyon borsalarında gerçekleştirilen vadeli işlem ve opsiyon sözleşmelerine ilişkin muameleler” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 3- 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 103 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 103- Gelir vergisine tabi gelirler;

8.800 TL’ye kadar	% 15
22.000 TL’nin 8.800 TL’si için 1.320 TL, fazlası	% 20
50.000 TL’nin 22.000 TL’si için 3.960 TL	
(ücret gelirlerinde 76.250 TL’nin 22.000 TL’si için 3.960 TL), fazlası	% 27
50.000 TL’den fazlasının 50.000 TL’si için 11.520 TL	
(ücret gelirlerinde 76.250 TL’den fazlasının 76.250 TL’si için 18.607 TL), fazlası	% 35

oranında vergilendirilir.”

MADDE 4- 193 sayılı Kanunun geçici 67 nci maddesinin (1) numaralı fıkrasının birinci paragrafında yer alan “Dar mükellef gerçek kişi ve kurumlar için bu oran % 0 olarak uygulanır.” cümlesi “5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 2 nci maddesinin birinci fıkrası kapsamındaki mükellefler ile münhasıran menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası aracı getirileri ile değer artışı kazançları elde etmek ve bunlara bağlı hakları kullanmak amacıyla faaliyette bulunan dar mükelleflerden 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanununa göre kurulan yatırım fonları ve yatırım ortaklıklarıyla benzer nitelikte olduğu Maliye Bakanlığınca belirlenenler için bu oran % 0 olarak uygulanır.” şeklinde ve (17) numaralı fıkrasında yer alan “her bir kazanç” ibaresi “her bir sermaye piyasası aracı, kazanç” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 5- 193 sayılı Kanunun geçici 69 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan “yine bu tarihteki mevzuat hükümleri (vergi oranına ilişkin hükümler dâhil) çerçevesinde kazançlarından indirebilirler.” ibaresi “yine bu tarihteki mevzuat hükümleri (bu Kanunun geçici 61 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan vergi oranına ilişkin hüküm dâhil) çerçevesinde kazançlarından indirebilirler.” şeklinde değiştirilmiş ve bu ibareden sonra gelmek üzere “Şu kadar ki, vergi matrahlarının tespitinde yatırım indirimi istisnası olarak indirim konusu yapılacak tutar, ilgili kazancın % 25’ini aşamaz. Kalan kazanç üzerinden yürürlükteki vergi oranına göre vergi hesaplanır.” cümleleri eklenmiştir.

MADDE 6- 193 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 78- 2010 takvim yılına ilişkin olarak yapılmış ücret ödemeleri için bu Kanunun yayımlandığı tarihe kadar yapılmış olan gelir vergisi tevkifat tutarlarının, 103 üncü maddede bu Kanunla yapılan değişiklik hükmü uyarınca hesaplanan vergiden fazla olması halinde fark vergi tutarı terkin edilir; tahsil edilmişse mükelleflerin sonraki dönemlerde ödeyecekleri gelir vergisinden mahsup edilir; mahsup imkânının olmaması halinde ise red ve iade olunur. Bu hükmün uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığınca belirlenir.”

MADDE 7- 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununa 107 nci maddeden sonra gelmek üzere aşağıdaki 107/A maddesi eklenmiştir.

“Elektronik ortamda tebliğ

MADDE 107/A- Bu Kanun hükümlerine göre tebliğ yapılacak kimselere, 93 üncü maddede sayılan usullerle bağlı kalınmaksızın, tebliğe elverişli elektronik bir adres vasıtasıyla elektronik ortamda tebliğ yapılabilir.

Maliye Bakanlığı, elektronik ortamda yapılacak tebliğle ilgili her türlü teknik altyapıyı kurmaya veya kurulmuş olanları kullanmaya, tebliğe elverişli elektronik adres kullanma zorunluluğu getirmeye ve kendisine elektronik ortamda tebliğ yapılacakları ve elektronik tebliğle ilişkin diğer usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.”

MADDE 8- 213 sayılı Kanunun 114 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Şu kadar ki, vergi dairesince matrah takdiri için takdir komisyonuna başvurulması, zaman aşımını durdurur. Duran zaman aşımı mezkûr komisyon kararının vergi dairesine tevdiini takip eden günden itibaren kaldığı yerden işlemeye devam eder. Ancak işlemeyen süre her hâl ve takdirde bir yıldan fazla olamaz.”

MADDE 9- 213 sayılı Kanunun 134 üncü maddesinin birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Vergi incelemeleri tam veya sınırlı incelemeler şeklinde yapılır. Tam inceleme, incelemeye tabi olanlar nezdinde ödenmesi gereken verginin doğruluğunun araştırılması amacıyla gelir veya kurumlar vergisi açısından bir takvim yılını veya hesap dönemini bütünüyle kapsayan incelemedir. Sınırlı inceleme, incelemeye tabi olanlar nezdinde ödenmesi gereken vergilerin doğruluğunun araştırılması amacıyla belirli bir konuyla sınırlı olarak yapılan incelemedir.

Vergi incelemeleri, vergi incelemesi yapmaya yetkili olanlarca, yıllık vergi inceleme ve denetim planına uygun olarak yerine getirilir. Teftiş, soruşturma, ihbar, şikâyet ve benzeri nedenlerle yıl içinde ortaya çıkabilecek vergi incelemelerinin yapılmasına dair usul ve esaslara yıllık vergi inceleme ve denetim planında yer verilir.”

MADDE 10- 213 sayılı Kanunun 137 nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Vergi incelemesine tabi tutulacakların, risk analizlerine dayalı olarak seçimi esastır. Ancak, vergi incelemesine tabi tutulma bakımından birinci sınıf tüccarlar; yıllık iş hacimleri, aktif ve öz sermaye büyüklükleri esas alınarak üç gruba ayrılır. Birinci gruba dâhil olanlar üç yılda en az bir kez, ikinci gruba dâhil olanlar altı yılda en az bir kez, üçüncü gruba dâhil

olanlar ise dokuz yılda en az bir kez tam veya sınırlı vergi incelemesine tabi tutulur. Maliye Bakanlığı, vergi incelemesine tabi tutulma bakımından mükellef gruplarını ve bu hükmün uygulanmasına ilişkin diğer usul ve esasları belirlemeye yetkilidir. Vergi incelemesine tabi tutulma bakımından yapılan gruplandırma, sadece bu fıkra da öngörülen amaçlar için kullanılabilir.”

MADDE 11- 213 sayılı Kanununun 140 ıncı maddesinin birinci fıkrasının (1) numaralı bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki (2) numaralı bent eklenmiş, mevcut (2) ve (3) numaralı bentler (3) ve (4) numaralı bentler olarak teselsül ettirilmiş, aynı fıkra ya aşağıdaki (5) ve (6) numaralı bentler ile maddenin sonuna aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“2. Vergi incelemesine başlanıldığı hususunu bir tutanağa bağlayarak bir örneğini nezdinde vergi incelemesi yapılana verirler. Ayrıca, tutanağın bir örneğini bağlı olduğu birime, diğer örneğini de ilgili vergi dairesine gönderirler.”

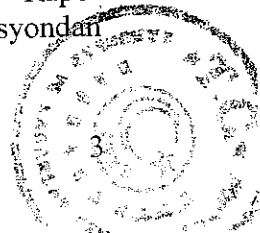
“5. Vergi kanunlarıyla ilgili kararname, tüzük, yönetmelik, genel tebliğ ve sirkülere aykırı vergi inceleme raporu düzenleyemezler. Ancak, bu düzenlemelerin vergi kanunlarına aykırı olduğu kanaatine varılırsa bu hususu bağlı oldukları birimler aracılığıyla Gelir İdaresi Başkanlığına yazılı olarak bildirirler.

6. İncelemeye başlanıldığı tarihten itibaren, tam inceleme yapılması halinde en fazla bir yıl, sınırlı inceleme yapılması halinde ise en fazla altı ay içinde incelemeleri bitirmeleri esastır. Bu süreler içinde incelemenin bitirilememesi halinde ek süre talep edilebilir. Bu talep vergi incelemesine yetkili olanların bağlı olduğu birim tarafından değerlendirilir ve altı ayı geçmemek üzere ek süre verilebilir. Bu durumda, vergi incelemesi yapmaya yetkili olanların bağlı olduğu birim tarafından incelemenin bitirilememe nedenleri yazılı olarak nezdinde inceleme yapılana bildirilir. Vergi incelemesi yapmaya yetkili olanların bağlı olduğu birimler vergi incelemesinin öngörülen süreler içinde bitirilmesi için gerekli tedbirleri alırlar.

Maliye müfettişleri, hesap uzmanları ile bunların yardımcıları ve gelirler kontrolörleri ile stajyer gelirler kontrolörleri tarafından düzenlenen vergi inceleme raporları, işleme konulmak üzere ilgili vergi dairesine tevdi edilmeden önce, vergi incelemesine yetkili olanların bağlı olduğu birimler nezdinde meslekte on yılını tamamlamış en az üç kişiden oluşturulacak rapor değerlendirme komisyonları tarafından vergi kanunları ile bunlara ilişkin kararname, tüzük, yönetmelik, genel tebliğ, sirküler ve özelgelere uygunluğu yönünden değerlendirilir. İncelemeyi yapanla komisyon arasında uyumsuzluk oluşması halinde uyumsuzluğa konu vergi inceleme raporları üst değerlendirme mercii olarak, Maliye Bakanlığınca belirlenen tutarları aşan tarhiyat önerisi içeren vergi inceleme raporları ise doğrudan, Maliye Teftiş Kurulu Başkanlığı, Hesap Uzmanları Kurulu Başkanlığı ve Gelirler Kontrolörleri Daire Başkanlığı bünyesinde oluşturulan rapor değerlendirme komisyonlarının üyeleri arasından görevlendirilecek üçer üyeden oluşan dokuz kişilik merkezi rapor değerlendirme komisyonu tarafından vergi kanunları ile bunlara ilişkin kararname, tüzük, yönetmelik, genel tebliğ, sirküler ve özelgelere uygunluğu yönünden değerlendirilir. İncelemeyi yapanlar, bu komisyon tarafından yapılacak değerlendirmeye uygun olarak düzenleyecekleri vergi inceleme raporlarını işleme konulmak üzere bağlı oldukları birime tevdi ederler.

Vergi incelemesi yapmaya yetkili olan diğer memurlar tarafından düzenlenen vergi inceleme raporları, Gelir İdaresi Başkanlığı merkez ve taşra birimlerinde oluşturulacak rapor değerlendirme komisyonları tarafından değerlendirilir.

Merkezi Rapor Değerlendirme Komisyonu ile diğer rapor değerlendirme komisyonları yaptıkları değerlendirme sırasında, verilmiş bir özelgenin 369 uncu maddenin birinci fıkrası kapsamında olduğu kanaatine varmaları halinde, söz konusu özelge, Merkezi Rapor Değerlendirme Komisyonundan üç üye ile 413 üncü maddeye göre oluşturulan komisyondan

iki üyenin katılımıyla oluşturulacak beş kişilik bir komisyon tarafından değerlendirilir. Bu komisyonca verilen kararlar ilgili rapor değerlendirme komisyonu ile incelemeye yetkili olanı bağlar.

Bu maddede yazılı komisyonların başkan ve üyelerine her toplantı günü için (1000) gösterge rakamının memur aylık katsayısıyla çarpımı sonucu bulunacak tutar üzerinden toplantı ücreti ödenir. Bu şekilde ödenecek toplantı ücretinin bir aylık tutarı (5000) gösterge rakamının memur aylık katsayısıyla çarpımı sonucu bulunacak tutarı aşamaz.

Bu maddede belirlenen esaslar çerçevesinde, vergi incelemelerinde uyulacak diğer usul ve esaslar, komisyonların teşekkülü ile çalışma usul ve esasları ve Merkezi Rapor Değerlendirme Komisyonu tarafından doğrudan değerlendirmeye tabi tutulacak vergi inceleme raporlarının tutarları, Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulunun önerisi üzerine Maliye Bakanlığınca çıkarılan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 12- 213 sayılı Kanuna 141 inci maddeden sonra gelmek üzere aşağıdaki 141/A maddesi eklenmiştir.

“İncelemelerde yetkili gelir uzmanı çalıştırılması

MADDE 141/A- İnceleme yapmaya yetkili olanlar, vergi incelemeleri sırasında gerekli görmeleri halinde refakatlerinde çalıştırmak üzere, Gelir İdaresi Başkanlığı tarafından belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde, yetkili gelir uzmanı görevlendirilmesini talep edebilir. Bu şekilde görevlendirilen yetkili gelir uzmanları, nezdinde vergi incelemesine başlanılan mükelleflere ait beyanname, bildirim, defter ve belgeler üzerinde kontrol yapabilir, gerektiğinde mükelleften izahat isteyebilir, lüzumunda iş yerinin her tarafını gezip görebilir, fiili envanter çalışmalarına katılabilir ve vergilendirme ile ilgili olaylar ve hesap durumları hakkında tespit ettikleri hususları tutanağa bağlarlar. İlgililerin itiraz ve mülahazaları varsa bunlar da tutanağa geçirilir. Bu tutanaklar, 141 inci madde uyarınca düzenlenen tutanaklar hükmündedir. Tutanakların bir nüshasının, nezdinde inceleme yapılan kimseye verilmesi mecburidir. Yetkili gelir uzmanları, düzenledikleri tutanaklar ile diğer bilgi ve belgeleri, yapılmakta olan vergi incelemesinde değerlendirilmek üzere vergi incelemesine yetkili olanlara tevdi eder.”

MADDE 13- 213 sayılı Kanunun mükerrer 227 nci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

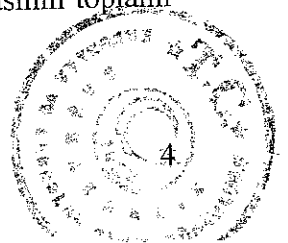
“3. Vergi kanunları kapsamındaki yeminli mali müşavirlik tasdik işlemlerini elektronik ortamda gerçekleştirmeye ve tasdike konu işlemleri mükellef grupları, faaliyet ve tasdik konuları itibarıyla ayrı ayrı belirlemeye ve uygulamaya,”

MADDE 14- 213 sayılı Kanunun 353 üncü maddesinin (8) numaralı bendinin sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Ancak, bu bent uyarınca kesilecek özel usulsüzlük cezasının toplamı bir takvim yılı içinde 114.000 TL’yi aşamaz.”

MADDE 15- 213 sayılı Kanunun mükerrer 355 inci maddesinin dördüncü fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiş ve beşinci fıkrasında yer alan “1/4” ibaresi “1/8”, “1/2” ibaresi “1/4”, altıncı fıkrasında yer alan “1/2” ibaresi “1/4” şeklinde değiştirilmiştir.

“Ancak, bu fıkra uyarınca bir takvim yılı içinde kesilecek özel usulsüzlük cezasının toplamı 770.000 TL’yi geçemez.”

MADDE 16- 213 sayılı Kanunun 367 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yaptıkları inceleme sırasında 359 uncu maddede yazılı suçların işlendiğini tespit eden maliye müfettişleri, hesap uzmanları ile bunların yardımcıları ve gelirler kontrolörleri ile stajyer gelirler kontrolörleri tarafından ilgili rapor değerlendirme komisyonunun mütalaasıyla doğrudan doğruya ve vergi incelemesine yetkili olan diğer memurlar tarafından ilgili rapor değerlendirme komisyonunun mütalaasıyla vergi dairesi başkanlığı veya defterdarlık aracılığıyla, keyfiyetin Cumhuriyet başsavcılığına bildirilmesi mecburidir.”

MADDE 17- 213 sayılı Kanunun 369 uncu maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yanılma ve görüş değişikliği:

MADDE 369- Yetkili makamların mükellefin kendisine yazı ile yanlış izahat vermiş olmaları veya bir hükmün uygulanma tarzına ilişkin bir içtihadın değişmiş olması halinde vergi cezası kesilmez ve gecikme faizi hesaplanmaz.

Bir hükmün uygulanma tarzı hususunda yetkili makamların genel tebliğ veya sirkülerde değişiklik yapmak suretiyle görüş ve kanaatini değiştirmesi halinde, oluşan yeni görüş ve kanaate ilişkin genel tebliğ veya sirküler yayımlandığı tarihten itibaren geçerli olup, geriye dönük olarak uygulanamaz. Şu kadar ki, bu hüküm yargı mercileri tarafından iptal edilen genel tebliğ ve sirküler hakkında uygulanmaz.”

MADDE 18- 213 sayılı Kanunun 413 üncü maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Mükelleflerin izahat talebi:

MADDE 413- Mükellefler, Gelir İdaresi Başkanlığından veya bu hususta yetkili kıldığı makamlardan, vergi durumları ve vergi uygulaması bakımından müphem ve tereddütü mucip gördükleri hususlar hakkında yazı ile izahat isteyebilir.

Gelir İdaresi Başkanlığı, kendisinden istenecek izahatı özelge ile cevaplandırabileceği gibi, aynı durumda olan tüm mükellefler bakımından uygulamaya yön vermek ve açıklık getirmek üzere sirküler de yayımlayabilir.

Sirküler ve özalgeler, Gelir İdaresi Başkanlığı bünyesinde, Gelir İdaresi Başkanı veya tevkil edeceği bir başkan yardımcısının başkanlığında en az üç daire başkanından müteşekkil bir komisyon marifetiyle oluşturulur.

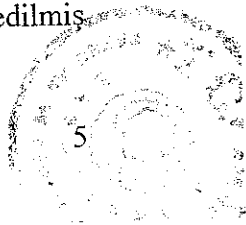
Söz konusu komisyonda oluşturulmuş sirküler veya özalgeler ile konu, kapsam ve ilgili olduğu mevzuat bakımından tamamen aynı mahiyeti taşıyan bir hususta izahat talebinde bulunulması halinde, komisyon tarafından oluşturulan sirküler veya özalgelere uygun olmak şartıyla Gelir İdaresi Başkanlığı taşra teşkilatı tarafından da özalgeler verilebilir.

Sirküler ve vergi mahremiyetine ilişkin hükümler gözönünde bulundurulmak şartıyla özalgeler, Gelir İdaresi Başkanlığınca internet ortamında yayımlanır.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığınca çıkarılan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 19- 213 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 28- 1/1/2005 tarihinden önceki dönemlere ilişkin olarak, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce matrah takdiri için takdir komisyonuna sevk edilmiş

olup, komisyonca takdir edilen matrah üzerinden 31/12/2012 tarihine kadar tarh ve tebliğ edilmeyen vergiler zamanasımına uğrar. Bu hüküm 374 üncü maddede yer alan ceza kesmede zamanasımı açısından da uygulanır.”

MADDE 20- 1/7/1964 tarihli ve 488 sayılı Damga Vergisi Kanununa ekli (2) sayılı tablonun “IV- Ticari ve medeni işlerle ilgili kağıtlar” başlıklı bölümünün (30) numaralı fıkrasında yer alan “4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanunun 10 uncu maddesi çerçevesinde tüketici finansman şirketlerince kullanılacak tüketici kredilerinin” ibaresi “Finansman şirketlerince kullanılacak kredilerin” şeklinde, (33) numaralı fıkrasında yer alan “Ekici ile alıcı arasında düzenlenen tütün alım satımı mukaveleameleri ile” ibaresi “Ekici ve alıcı arasında düzenlenen tütün alım satımı mukaveleameleri ile 5488 sayılı Tarım Kanunu çerçevesinde, üretici ve alıcı arasında düzenlenen tarımsal üretim sözleşmeleri ve” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 21- 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununun 28 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinin sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Bakiye karar ve ilam harcının ödenmemiş olması, hükmün tebliğe çıkarılmasına, takibe konulmasına ve kanun yollarına başvurulmasına engel teşkil etmez.”

MADDE 22- 492 sayılı Kanuna ekli (8) sayılı tarifenin sonuna aşağıdaki bölüm eklenmiştir.

“XIV- Mükelleflerin 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 413 üncü maddesine göre bulunacakları izahat taleplerinden

Sermaye şirketlerinden	2.000 TL
Gelir veya kurumlar vergisi uygulamasında dar mükellef sayılanlardan	1.500 TL
Sermaye şirketleri dışındaki I inci sınıf tüccar ve serbest meslek erbabından	1.000 TL
II nci sınıf tüccarlardan	200 TL”

MADDE 23- 14/1/1970 tarihli ve 1211 sayılı Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Kanununun 61 inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Değerleme farkları

MADDE 61- Türk parasının yabancı paralar karşısındaki değerinin ve uluslararası piyasalarda altın fiyatlarının değişmesi nedeniyle Bankanın aktifindeki ve pasifindeki dövizlerin, efektiflerin ve yabancı para cinsinden diğer varlık ve yükümlülükler ile altınların değerlemesi sonucu oluşan değerleme farkları ayrı bir hesapta izlenir.

Türk parasının yabancı paralar karşısındaki değerinin ve uluslararası piyasalarda altın fiyatlarının değişmesi nedeniyle Bankanın aktifindeki ve pasifindeki dövizlerin, efektiflerin ve yabancı para cinsinden diğer varlık ve yükümlülükler ile altınların değerlemeye tabi tutulması sonucu Banka lehine oluşan gerçekleşmemiş değerleme farkları, değerlemenin yapıldığı dönem kazancına dahil edilmez ve kurumlar vergisi matrahının tespitinde gelir olarak dikkate alınmaz. Banka aleyhine oluşan gerçekleşmemiş değerleme farkları ise değerlemenin yapıldığı dönem kazancından düşülmez ve kurumlar vergisi matrahının tespitinde gider olarak dikkate alınmaz.

213 sayılı Vergi Usul Kanununun 280 inci maddesi hükmü bu madde kapsamında yapılacak değerlemede uygulanmaz.”

MADDE 24- 23/4/1981 tarihli ve 2451 sayılı Bakanlıklar ve Bağlı Kuruluşlarda Atama Usulüne İlişkin Kanuna ekli (2) sayılı cetvele “Gelir İdaresi Başkanı,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Gelir İdaresi Başkan Yardımcıları, Gelir İdaresi Daire Başkanları ve Vergi Dairesi Başkanları,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 25- 8/9/1983 tarihli ve 2886 sayılı Devlet İhale Kanununun 72 nci maddesinin ikinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Ancak, satış tarihinden itibaren en az yirmi yıl geçen ve veriliş maksadına uygun olarak kullanılan taşınmazların kısmen veya tamamen ticari amaçlarla değerlendirilmesinin kuruluş gayelerine daha fazla hizmet edeceği hallerde, elde edilecek gelirin yüzde otuzunun Hazineye verilmesi koşuluyla taşınmazların satış dahil değerlendirilmesine Maliye Bakanlığınca belirlenecek usul ve esaslara göre izin verilebilir.”

MADDE 26- 2886 sayılı Kanunun 75 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “13 üncü maddesinde gösterilen komisyonca takdir ve tespit edilecek” ibaresi “idareden taşınmaz ve değerlendirme konusunda işin ehli veya uzmanı üç kişiden oluşan komisyonca tespit tarihinden geriye doğru beş yılı geçmemek üzere tespit ve takdir edilecek” şeklinde değiştirilmiş, ikinci fıkrasına aşağıdaki cümle ile aynı maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Ecrimisilin itiraz edilmeksizin ödenmesi halinde yüzde onbeş, peşin ödenmesi halinde ise ayrıca yüzde onbeş indirim uygulanır.”

“Köy sınırları içerisinde yer alan Hazinesin özel mülkiyetinde veya Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan taşınmazların işgalcilerinden tahsil edilen ecrimisil gelirlerinin yüzde beşi, 442 sayılı Köy Kanununda belirlenen görevlerde kullanılmak kaydıyla, tahsilatı izleyen ay içinde bu gelirlerin elde edildiği köy tüzel kişiliği hesabına aktarılmak üzere emanet nitelikli hesaplara kaydedilir.”

MADDE 27- 2886 sayılı Kanunun geçici 2 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

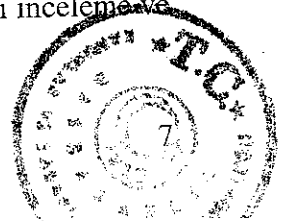
“Terkin edilecek ecrimisiller

GEÇİCİ MADDE 3- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce tahakkuk ettirilen ecrimisil alacaklarının beş yılı aşan kısmı hangi aşamada olursa olsun terkin edilir, tahsil edilmiş olanlar iade edilmez.”

MADDE 28- 13/12/1983 tarihli ve 178 sayılı Maliye Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye 33/A maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 33/B maddesi eklenmiştir.

“Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulu

MADDE 33/B- Bakanlığın vergi inceleme ve denetim amaçlarına ulaşmasını sağlamak, vergi inceleme ve denetimleri ile raporlamaya ilişkin standart, ilke, yöntem ve teknikleri geliştirmek, inceleme ve denetim rehberleri hazırlamak, vergi inceleme yapmaya yetkili olanların uyacakları etik kuralları belirlemek, vergi inceleme birimleri arasında koordinasyonu, bilgi akışını ve uygulama birliğini temin etmek, Bakanlığın vergi inceleme ve

denetim birimlerinin uygulayacağı yıllık vergi inceleme ve denetim planını hazırlamak ve uygulamayı izlemek üzere Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulu oluşturulur.

Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulu; Gelir İdaresi Başkanının başkanlığında, Maliye Teftiş Kurulu Başkanı, Hesap Uzmanları Kurulu Başkanı, Gelir İdaresi Başkanlığı Denetim ve Uyum Yönetimi Daire Başkanlığının bağlı olduğu Gelir İdaresi Başkan Yardımcısı ve Gelirler Kontrolörleri Daire Başkanından oluşur. Kurulun sekreteryaya görevi Gelir İdaresi Başkanlığı Denetim ve Uyum Yönetimi Daire Başkanlığı tarafından yerine getirilir.

Vergi incelemesi ve denetimine ilişkin temel amaç ve hedefler, Gelir İdaresi Başkanlığı risk analiz sistemi üzerinden yapılan analizlere dayalı olarak incelemeye alınacak sektörler ile mükellefler, vergi incelemesi ve denetiminin uygulanması ve izlenmesine ilişkin diğer hususlar yıllık vergi inceleme ve denetim planında gösterilir. Yıllık vergi inceleme ve denetim planı Bakanın onayı ile yürürlüğe girer.

Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulu, yıllık vergi inceleme ve denetim planı uygulama sonuçlarını ertesi yılın Nisan ayı sonuna kadar kamuoyuna açıklar.

Gelir İdaresi Başkanlığı, Maliye Teftiş Kurulu Başkanlığı, Hesap Uzmanları Kurulu Başkanlığı ile vergi incelemesine yetkili olanlar, vergi incelemesi ve denetimine ilişkin görevlerini bu maddede ve bu maddeye dayanılarak çıkarılan yönetmelikte belirtilen usul ve esaslara uygun olarak yerine getirmek zorundadır.

Kurulun çalışma usul ve esasları, yıllık vergi inceleme ve denetim planının hazırlanması, uygulanması ve sonuçlarının izlenmesi ile bu maddede yer alan diğer hususlara ilişkin usul ve esaslar Kurulun önerisi üzerine Bakanlıkça çıkarılan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 29- 178 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 43 üncü maddesinin (a) bendine üçüncü paragraftan sonra gelmek üzere aşağıdaki paragraf eklenmiştir.

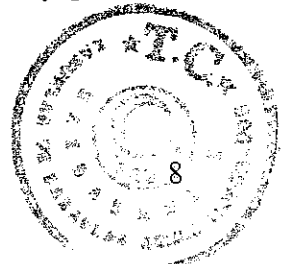
“Bakanlıkta daire başkanı ve üstü yönetici kadrolarında bulunanlar ile defterdar kadrosunda en az üç yıl görev yapmış olanlar Personel Genel Müdürlüğünde kontrolör kadrolarına atanabilir. Bunlar Personel Genel Müdürlüğü taşra teşkilatının iş ve işlemleriyle ilgili olarak defterdarlık birimlerinde inceleme ve araştırma işleri ile Genel Müdürlükçe verilecek diğer görevleri yapar. Bu şekilde atananlar yukarıdaki hükümlere göre atanan kontrolörler için ilgili mevzuatında öngörülen tüm haklardan aynen yararlanır.”

MADDE 30- 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 17 nci maddesinin (2) numaralı fıkrasının (a) bendinin sonunda yer alan “teslim ve hizmetleri” ibaresi “teslim ve hizmetleri ile bunlardan sağlık hizmeti sunanların teşhis ve tedaviye yönelik olarak birbirlerine yapacakları teslim ve hizmetler” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 31- 4/4/1988 tarihli ve 320 sayılı Milli Piyango İdaresi Genel Müdürlüğünün Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 2 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir ve aynı maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“İdare, şans oyunlarının düzenlenmesiyle ilgili aşağıda sayılan iş ve hizmetleri özel hukuk sözleşmeleriyle Türk Ticaret Kanunu hükümlerine göre kurulmuş anonim şirketlere yaptırabilir:

- Şans oyunlarının tamamının veya bir kısmının terminaller ile alternatif dağıtım kanalları üzerinden oynatılması ve ikramiyelerinin ödenmesi amacıyla mülkiyeti yükleniciye ait olmak üzere şans oyunları sisteminin kurulumu ile işletim, bakım ve onarımının yapılması.
- Merkezi oyun sistemi ile terminaller arasındaki iletişimin sağlanması.

c) Şans oyunlarına ilişkin pazarlama, reklam, tanıtım faaliyetlerinde bulunulması, çekiliş sonuçlarının yazılı ve görsel basın aracılığıyla kamuoyuna duyurulması, İdare ile bayi ve iştirakçilere danışma ve destek hizmeti verilmesi.

d) Şans oyunlarına ait biletler ile sarf malzemelerinin tedarik ve dağıtımı.

Şans oyunlarının düzenlenmesiyle ilgili ikinci fıkrada sayılan iş ve hizmetlerden hangilerinin yaptırılacağı İdare tarafından ihale dokümanı ile belirlenir ve söz konusu iş ve hizmetler aşağıda belirtilen usul ve esaslar çerçevesinde yaptırılır:

a) İş ve hizmetler; ihale ile kısımlara bölünmeden, en fazla on yıllık süreyle ve hasıllardan pay verilmesi suretiyle yaptırılabilir. İhalede saydamlığın, rekabetin, eşit muamelenin, güvenilirliğin, gizliliğin, kamuoyu denetiminin, ihtiyaçların uygun şartlarla ve zamanında karşılanmasının ve kaynakların verimli kullanılmasının sağlanması esastır.

b) İhaleye katılacak isteklilerin belirli ekonomik ve mali yeterlik ile mesleki ve teknik yeterliğe sahip olması esastır. İhaleye katılacak isteklilerin sağlaması gereken ekonomik ve mali yeterlik ile mesleki ve teknik yeterlik kriterlerine idari şartnamede yer verilir. İhaleye katılacak isteklilerden, yeterliklerinin belirlenmesine ilişkin olarak aşağıda belirtilen bilgi ve belgeler istenir:

1) İsteklinin, mevzuatı gereği ilgili odaya kayıtlı olarak faaliyette bulunduğunu gösterir belgeler.

2) İsteklinin ihale konusu iş veya benzer işlerde son beş yıl içinde, asgari toplam bir yıl süreyle idari şartnamede belirlenecek sayıda terminalden oluşan bayi ağı yurtiçinde veya yurtdışında işletmiş ve belirlenecek tutarda yıllık hâsılatı gerçekleştirmiş olduğuna ilişkin iş deneyim belgeleri.

3) İsteklinin, ilgili mevzuatı uyarınca yayımlanması zorunlu olan bilançosu veya bilançosunun gerekli görülen bölümleri, yoksa bunlara eşdeğer belgeler.

4) Bir takvim yılında gerçekleşen hasılatın taahhüt edilen hasılatın altında kalması durumunda, isteklinin hasıllardan aldığı pay oranının, gerçekleşen hasılat ile taahhüt ettiği hasılat arasındaki farkın taahhüt edilen hasılatı oranın kadar noksan uygulanacağına ilişkin hükmü de içeren ve miktarı idari şartnamede belirlenen asgari yıllık hasılat taahhütname.

5) İhale konusu iş kapsamında kullanılacak altyapı ve ekipmanlar ile yapılacak işin ihale dokümanında belirtilen standartlara uygunluğunu gösteren, uluslararası kurallara uygun şekilde akredite edilmiş kalite kontrol kuruluşları tarafından verilen sertifikalar.

6) İsteklinin organizasyon yapısına ve ihale konusu işi yerine getirmek için yeterli sayıda ve nitelikte personel çalıştırdığına veya çalıştıracığına ilişkin bilgi ve belgeler.

Tekliflerin değerlendirilmesi ve uygun teklifin seçimi aşağıda belirtilen usul ve esaslara göre yapılır:

a) Tekliflerin değerlendirilmesinde, öncelikle belgeleri noksan olduğu veya geçici teminatı usulüne uygun olmadığı tespit edilen isteklilerin teklifleri değerlendirme dışı bırakılır. Bu ilk değerlendirme ve işlemler sonucunda belgeleri noksansız ve geçici teminatı usulüne uygun olan isteklilerin tekliflerinin ayrıntılı değerlendirilmesine geçilir. Bu aşamada, isteklilerin ihale konusu işi yapabilme kapasitelerini belirleyen yeterlik kriterlerine ve tekliflerin ihale dokümanında belirtilen şartlara uygun olup olmadığı incelenir. Uygun olmadığı belirlenen isteklilerin teklifleri değerlendirme dışı bırakılır.

b) İhaleye teklif vermiş olan tüm istekliler ikinci oturuma davet edilir. Belgeleri noksan olan veya istenilen şartlara uygun olmadığı tespit edilen isteklilere değerlendirme dışı bırakıldığı bildirilir ve mali teklifleri açılmadan iade edilir. Aynı oturumda, yeterliği sağlayan isteklilerin mali teklifleri açılır. Değerlendirme sonucu yeterli görülen isteklilerden ikinci oturuma katılmayanlar da ihale dışı bırakılarak geçici teminatları gelir kaydedilir.

c) İkinci oturumda, yeterliği sağlayan isteklilerin mali teklifleri okunur ve tekliflerin alınış sırasıyla, ilk tekliflerinden yüksek bir oran olmamak üzere yeni tekliflerini yazılı olarak sunmaları istenir. Oturum esnasında, isteklilerden alınan yazılı teklif mektupları istekliler

huzurunda okunur. İhale komisyonunca gerekli görüldüğü takdirde ihale, oturuma katılan isteklilerin katılımı ile açık eksiltme suretiyle sonuçlandırılabilir. Bu husus ihale ilanında ve idari şartnamede belirtilir. Açık eksiltmede asgari eksiltilebilecek miktar ile teklif verme sırası ihale komisyonunca isteklilerin huzurunda bir tutanakla tespit edilir. Açık eksiltmeye, yazılı olarak sunulan mali tekliflerdeki en düşük pay yüzdesi tavan alınmak suretiyle başlanır. İhale komisyonu başkanı, isteklilere sırayla söz vererek mali tekliflerini sorar ve talep ettikleri pay yüzdeleri açık eksiltme kâğıdına yazılarak karşısına isteklinin imzası alınır. Daha fazla indirim yapamayacağını beyan ederek ihaleden çekilenlerin eksiltme kâğıdına imzaları alınır. İmzadan kaçınması halinde, ihale komisyonunca durum tutanak ile tespit edilir. Eksiltmeye, tek istekli kalıncaya kadar devam edilir. Tek kalan istekli, daha fazla eksiltme yapamaz ise eksiltme tutanağı tek kalan istekli ve komisyon üyeleri tarafından imzalanır. İhale komisyonu, ihalede birinci ve ikinci en düşük teklifleri belirler ve ihale kararını almak üzere oturumu kapatır.

d) İhale komisyonu verilen mali teklifleri değerlendirirken varsa diğer mali tekliflere veya İdarenin tespit ettiği yaklaşık orana göre teklif oranı aşırı düşük olan teklif sahiplerinden teklifte önemli olduğunu tespit ettiği bileşenler ile ilgili ayrıntıları yazılı olarak ister. Yapılan açıklamaları değerlendirir, bu değerlendirme sonucunda açıklamaları yeterli görülmeyen veya yazılı açıklamada bulunmayan isteklilerin teklifleri reddedilir.

e) İhale en düşük pay yüzde oranını teklif eden istekli üzerinde bırakılır ve ihale komisyonu, gerekçeli kararını ihale yetkilisinin onayına sunar. İhale kararı ihale yetkilisince onaylanmadan önce İdare, ihale üzerinde kalan isteklinin kamu ihalelerinden yasaklı olup olmadığını Kamu İhale Kurumundan teyit ettirerek buna ilişkin belgeyi ihale kararına ekler. İhale yetkilisi, karar tarihini izleyen en geç beş iş günü içinde ihale kararını onaylar veya gerekçesini açıkça belirtmek suretiyle ihaleyi iptal eder. İhale komisyonu gerekçesini belirtmek suretiyle, verilmiş olan bütün teklifleri reddederek ihaleyi iptal etmekte serbesttir. İhale komisyonu ihaleyi iptal etme kararı alması durumunda, bu kararını da ihale yetkilisinin onayına sunar.

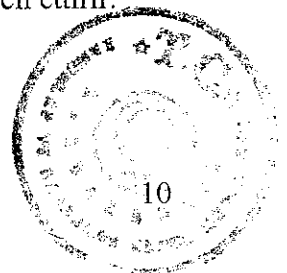
f) İhalenin iptal edilmesi halinde bu durum bütün isteklilere, ihalenin iptaline ilişkin gerekçe de belirtilmek suretiyle derhal bildirilir. İhalenin iptal edilmesi nedeniyle istekliler İdareden herhangi bir hak talebinde bulunamaz.

İdare ile yüklenici arasında imzalanan sözleşmenin iptali veya yükleniciden kaynaklanan bir nedenle feshi halinde; oyunların sürekliliğinin sağlanması amacıyla şans oyunları sistemi ve bunların fikri ve sınai mülkiyet haklarının tamamının işletim ve kullanım hakkı İdareye geçer. Yüklenici, sözleşme süresini geçmemek üzere bu madde hükümlerine göre çıkılacak ihale sonucunda belirlenen yeni yüklenicinin faaliyete geçiş tarihine kadar bu hakların İdare veya altıncı fıkra hükümleri uyarınca belirlenecek tüzelkişi tarafından kullanımını engelleyemez ve bu hakların kullanılması karşılığında herhangi bir bedel veya hak talebinde bulunamaz.

Sözleşmenin feshi veya iptali halinde, sözleşme kapsamındaki iş ve hizmetlerin tamamı veya bir kısmı İdare tarafından ilan yapılmaksızın, davet edilenlerle teknik şartlar ve hasıllardan verilecek pay oranı görüşülmek suretiyle, süresi bir yılı geçmeyen özel hukuk sözleşmeleriyle tüzelkişilere yaptırılabilir.

Müteakip ihalenin yapılamaması veya iptal edilmesi ya da belirlenen yeni yüklenicinin süresinde faaliyete geçmemesi halinde, İdare, sözleşme süresi sona eren yükleniciden birer yılı geçmemek üzere sözleşmedeki iş ve hizmetleri aynı şartlarla almaya devam edebilir.

Yüklenici sözleşme süresince şans oyunları ile ilgili Türkiye'deki faaliyetleri için özel olarak geliştirdiği oyun ismi, marka, reklam spotları ile bilet ve afiş tasarımları ve benzerlerinden tescile kabil olanları kullanmaya başlamadan önce İdare adına tescil ettirir.

Şans oyunlarının düzenlenmesiyle ilgili iş ve hizmetlerin özel hukuk sözleşmeleriyle Türk Ticaret Kanunu hükümlerine göre kurulmuş anonim şirketlere yaptırılması amacıyla yapılacak ihalede;

a) İhale komisyonu, yaklaşık oran, ihaleye katılmayacak olanlar, yasak fiil ve davranışlar, ihalenin ilanı, şartnameler, ihale dokümanının verilmesi, dokümanda değişiklik ve açıklama yapılması, tekliflerin hazırlanması ve sunulması, teminatlar ve teminat olarak kabul edilecek değerler, tekliflerin alınması ve açılması, kesinleşen ihale kararının bildirilmesi, sözleşmeye davet, sözleşme yapılmasında isteklinin görev ve sorumluluğu, sözleşmeye ilişkin esaslar, sözleşmenin uygulanmasında yasak davranışlar, mücbir sebepler ve tebligat ile ilgili olarak 5738 sayılı Spor Müsabakalarına Dayalı Sabit İhtimalli ve Müşterek Bahis Oyunlarının Özel Hukuk Tüzel Kişilerine Yaptırılması Hakkında Kanununun 5, 6, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23 ve 27 nci maddeleri uygulanır.

b) Ceza ve yasaklama hükümleri hariç olmak üzere 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu ile 4735 sayılı Kamu İhale Sözleşmeleri Kanunu hükümleri uygulanmaz.

Lisansın verilmesine ve şans oyunlarının düzenlenmesiyle ilgili iş ve hizmetlerin özel hukuk sözleşmeleriyle Türk Ticaret Kanunu hükümlerine göre kurulmuş anonim şirketlere yaptırılmasına ilişkin diğer usul ve esaslar İdare tarafından hazırlanan ve Bakanlık tarafından yürürlüğe konulan yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 32- 29/6/2001 tarihli ve 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendinde yer alan “Hisse oranı yüzde kırkı,” ibaresi “Hisse oranı yüzde kırkı veya” şeklinde değiştirilmiş ve aynı maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

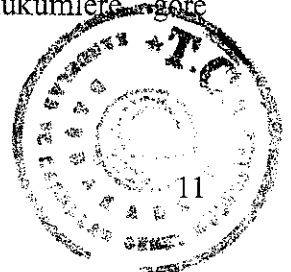
“Hazineye ait tarım arazilerinin satışında 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunundaki kısıtlamalara tabi olan taşınmazlar bu maddenin birinci fıkrasının (c) bendindeki kısıtlamalara tabi olmaksızın hissedarına doğrudan veya birden fazla hissedar olması halinde hissedarlar arasında pazarlık usulüyle satılabilir.”

MADDE 33- 4706 sayılı Kanununun 5 inci maddesinin beşinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiş, altıncı fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “üzerinde yapılanma olanlar;” ibaresinden sonra gelmek üzere “Hazine adına tescil tarihine bakılmaksızın” ibaresi eklenmiş, sekizinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “altı ay” ibaresi “bir yıl” olarak değiştirilmiş, bu fıkranın sonuna aşağıdaki cümle eklenmiş ve maddeye dokuzuncu fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Köy sınırları içerisinde yer alan Hazinesinin özel mülkiyetinde veya Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan tarım arazilerinin kiracılarından tahsil edilen kira gelirlerinin yüzde onu, 442 sayılı Köy Kanununda belirlenen görevlerde kullanılmak kaydıyla, tahsilatı izleyen ay içinde bu gelirlerin elde edildiği köy tüzelkişiliği hesabına aktarılmak üzere emanet nitelikli hesaplara kaydedilir.”

“Bu süre Bakanlık tarafından 5 yıla kadar uzatılabilir.”

“Bu maddenin altıncı fıkrası uyarınca ilgili belediyelere bedelsiz olarak devredilen taşınmazların yapı sahipleri ile bunların kanuni veya akdi haleflerine doğrudan satılması halinde, ilgili belediyelerin devre ilişkin taleplerinin defterdarlık veya malmüdürlüğüne intikal tarihinden itibaren ecrimisil alınmaz. Ancak taşınmazların genel hükümlere göre değerlendirilmesi halinde ecrimisil alınır.”

MADDE 34- 4706 sayılı Kanunun ek 2 nci maddesinin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Özel kanunları uyarınca ilgilileri tarafından bedeli ödenmek suretiyle kamulaştırılarak Hazine adına tescil edilen veya tapudan terkin edilen taşınmazlar üzerinde ilgilileri lehine tesis edilecek irtifak hakları veya verilecek kullanma izinlerinde hasılat payı alınmaz.”

MADDE 35- 4706 sayılı Kanunun geçici 4 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu madde kapsamında Hazine adına tescil edilen taşınmazlar, büyükşehirlerde öncelikle büyükşehir belediyelerine, büyükşehir belediyelerinin talebinin olmaması halinde ilgili belediyelere, diğer yerlerde ilgili belediyelere bedelsiz olarak devredilir. Bu taşınmazların yapı sahiplerine satışı ve genel hükümlere göre değerlendirilmesi bu Kanunun 5 inci maddesine göre yapılır.”

MADDE 36- 4706 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 12- Bu maddenin yürürlük tarihinden önce bu Kanunun 5 inci maddesine göre;

a) Belediyelere devredilen taşınmazlardan devir tarihinden itibaren üç yıl içinde belediyelerce satılamaması nedeniyle Hazine adına re’sen tescil edilmesi gereken taşınmazların aynı amaçla değerlendirilmesi için talepleri halinde belediyelere iki yıl ek süre verilir.

b) Belediyelere devredilen taşınmazların üzerlerindeki yapı sahipleri veya bunların kanuni veya akdi haleflerinden aynı maddede öngörülen altı aylık süre içinde başvurmayanlar ile yükümlülüklerini yerine getirmeyenler, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde müracaat etmeleri halinde, aynı madde hükümlerinden yararlandırılır.

c) Belediyelere devredilen ve belediyelerce de yapı sahipleri ile bunların kanunî veya akdi haleflerine doğrudan satılan taşınmazlar için ilgili belediyelerin devre ilişkin taleplerinin defterdarlık veya malmüdürlüğüne intikal tarihinden itibaren tahakkuk ettirilen ecrimisil alacakları hangi aşamada olursa olsun terkin edilir, tahsil edilmiş olan ecrimisil bedelleri ise satış bedeline mahsup edilir.”

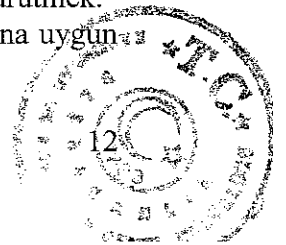
MADDE 37- 30/3/2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanununun 21 inci maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(4) Zamanaşımı süresi, kararın kesinleşmesinin rastladığı takvim yılını takip eden takvim yılı başından itibaren işlemeye başlar.”

MADDE 38- 5/5/2005 tarihli ve 5345 sayılı Gelir İdaresi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 3 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “danışma ve” ibaresi “ danışma ve denetim ile” olarak değiştirilmiştir.

MADDE 39- 5345 sayılı Kanunun 8 inci maddesinin birinci fıkrasının (f) bendi, 14 üncü maddesi ve 28 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Başkan yardımcıları, daire başkanları, vergi dairesi başkanları ve” ibaresi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 40- 5345 sayılı Kanunun 13 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi “c) Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulunun sekreteryaya hizmetlerini yürütmek.” şeklinde, (f) bendinde yer alan “Başkanlığın vergi inceleme ve denetim yıllık planına uygun”

olarak" ibaresi "Yıllık vergi inceleme ve denetim planına uygun olarak" şeklinde, (j) bendinde yer alan "Mükelleflerin" ibaresi "Risk Analiz Sistemi üzerinden mükelleflerin" şeklinde değiştirilmiş ve (d) bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 41- 5345 sayılı Kanunun Dördüncü Bölümünün başlığı "Danışma ve Denetim Birimleri", 16 ncı maddesinin başlığı "Danışma ve denetim birimleri", birinci fıkrasında yer alan "danışma" ibaresi "danışma ve denetim" olarak değiştirilmiş, aynı maddeye (a) bendi olarak "a) Gelirler Kontrolörleri Daire Başkanlığı" bendi eklenmiş ve diğer bentler buna göre teselsül ettirilmiştir.

MADDE 42- 5345 sayılı Kanunun 16 ncı maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 16/A maddesi eklenmiştir.

"Gelirler Kontrolörleri Daire Başkanlığı

MADDE 16/A- Gelirler Kontrolörleri Daire Başkanlığı, doğrudan Başkana bağlı olup, Başkan adına aşağıdaki görevleri yapar:

a) Yıllık Vergi İnceleme ve Denetim Planına uygun olarak, vergi inceleme ve denetimlerinin gelirler kontrolörleri ve stajyer gelirler kontrolörleri tarafından yerine getirilmesini sağlamak.

b) Gelirler kontrolörleri ve stajyer gelirler kontrolörlerinin belirlenecek görev yerlerinde çalıştırılmalarına ilişkin usul ve esasları belirlemek.

c) Vergi inceleme ve denetimlerinin etkinlik ve verimliliğini artırıcı tedbirler konusunda görüş ve önerilerde bulunmak.

ç) Belirlenecek konularda etüt, araştırma ve incelemeler yapmak.

d) Mevzuatla gelirler kontrolörlerine verilen görevleri yapmak ve yetkileri kullanmak.

e) Başkan tarafından verilecek diğer görevleri yapmak."

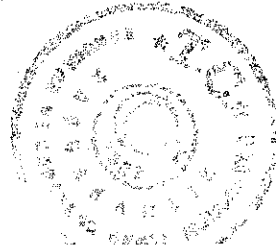
MADDE 43- 5345 sayılı Kanunun 18 inci maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

"c) 8/1/1943 tarihli ve 4353 sayılı Kanun hükümlerine göre adli davalarda gerekli bilgileri hazırlamak, Başkanlık merkez ve taşra birimlerinin veya Başkanlığın görev alanıyla ilgili işlemlerden dolayı Bakanlığın taraf bulunduğu idari yargı mercilerindeki davaları avukat sıfatını haiz hukuk müşavirleri ve avukatları vasıtasıyla ait olduğu makam ve mercilerde ikame, takip ve müdafaa ettirmek, Başkanlıkça hizmet satın alma yoluyla takip ve müdafaa ettirilen davaları takip ve koordine etmek."

"İdari yargı mercilerindeki davaları ikame, takip ve müdafaa görev ve yetkisi, ilgisine göre daire amiri, avukat sıfatını haiz hukuk müşavirleri ve avukatlar tarafından kullanılır.

Hukuk müşavirlerinin temsil yetkisi, Başkanlık merkez ve taşra birimleri ile Başkanlığın görev alanı ile ilgili işlemlerden dolayı Bakanlık husumetiyle açılan bütün dava takiplerini, avukatların temsil yetkisi ise atandıkları veya görevlendirildikleri iller ile bu illerle ilişkilendirilen yerlerdeki dava takiplerini kapsar.

Davalarda temsil yetkisi bulunan hukuk müşavirleri ve avukatların bir listesi merkezde Başkanlık, diğer yerlerde vergi dairesi başkanlıklarınca o yerin bölge idare mahkemesi başkanlığına verilir. Bu listelerin birer nüshası, mahkeme başkanlığınca yargı çevresinde bulunan mahkemelere gönderilir. Danıştaydaki duruşmalarda temsil yetkisini kullanacakların isimleri ayrıca Danıştay Başsavcılığına bildirilir. Listede isimleri yer alan hukuk müşavirleri ve avukatlar, Baroya kayıt ve vekâletname ibrazı gerekmeksizin temsil yetkilerini kullanırlar. Temsil yetkisi sona erenlerin isimleri yukarıda yazılı mercilere derhal bildirilir.

İhtisas gerektiren ve ihtiyaç duyulan hâllerde, 4353 sayılı Kanunun 22 nci maddesinde belirtilen usule tabi olmaksızın, Bakanın onayı üzerine Başkanlık, 4734 sayılı Kanunun 22 nci maddesinin (h) bendi hükmüne göre serbest avukatlardan veya avukatlık ortaklıklarından hizmet satın alabilir. Bu kapsamda görevlendirilen avukatlar 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 5 inci maddesi ve 6183 sayılı Kanunun 107 nci maddesinde yer alan yasaklara uymak mecburiyetindedir. Bu mecburiyete uymadıkları takdirde bu fiiller için öngörülen hükümlere göre cezalandırılırlar. Görevleri nedeniyle idare tarafından bu kişilere verilen bilgiler vergi mahremiyetinin ihlali ve sırrın ifşası sayılmaz.

Kurum lehine sonuçlanan davalar nedeniyle hükme bağlanarak karşı taraftan tahsil edilen vekâlet ücretlerinin dağıtımı hakkında 2/2/1929 tarihli ve 1389 sayılı Kanun ve ilgili mevzuat hükümleri kıyas yoluyla uygulanır.

Davaların takibi, hukuk müşavirleri ve avukatların temsil yetkisinin kullanılma şekli ve kapsamına dair usul ve esaslar yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 44- 5345 sayılı Kanuna 28 inci maddeden sonra gelmek üzere aşağıdaki 28/A maddesi eklenmiştir.

“Bütçe ve yatırım programına ilişkin işlemler

MADDE 28/A- Personel tertiplerinden yapılacak ödenek aktarma işlemlerine ilişkin sınırlama hariç olmak üzere, Başkanlık bütçesi içerisindeki her türlü ödenek aktarma işlemini 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun 21 inci maddesi ve yılı merkezi yönetim bütçe kanunlarındaki sınırlamalara tabi olmaksızın gerçekleştirmeye ve yılı yatırım programına ek yatırım cetvellerinde değişiklik gerektiren her türlü işlemi yapmaya Başkan yetkilidir. Bu şekilde yapılan işlemler yedi gün içinde ilgisine göre Bakanlığa ve Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığına bildirilir.

Ayrıntılı harcama programı, Başkanlık tarafından hazırlanır ve uygulanır. 5018 sayılı Kanunun 20 nci maddesindeki ayrıntılı harcama programlarının vizesine ilişkin esaslar, Başkanlık hakkında uygulanmaz.

Başkanlık bütçesinin mal ve hizmet alım giderleri ve sermaye giderlerine ilişkin tertiplerinde yer alan ödeneklerden yılı içinde harcanmayan kısımları ertesi yıl bütçesine devren ödenek kaydetmeye Bakan yetkilidir.

Bir önceki yıl kesinleşmiş genel bütçe vergi gelirleri tahsilatının o yıla ilişkin merkezi yönetim bütçe kanununda belirtilen genel bütçe vergi gelirleri tutarını aşan kısmının yüzde ikisine karşılık gelen tutarı, Başkanlığın ihtiyaçlarında kullanılmak üzere cari yıl bütçesinin mal ve hizmet alım giderleri ve sermaye giderlerine ilişkin tertiplerine ödenek kaydetmeye Bakan yetkilidir. Ancak, bu şekilde yapılacak ödenek kaydı tutarı, Başkanlık cari yıl bütçesinde yer alan mal ve hizmet alım giderleri ve sermaye giderlerine ilişkin ödenekler toplamının yüzde otuzunu hiçbir surette geçemez.

Sermaye giderlerine ilişkin tertiplere yapılacak ödenek kaydı işlemleri yılı yatırım programıyla ilişkilendirilir.”

MADDE 45- 5345 sayılı Kanunun 29 uncu maddesinin başlığı “Denetim elemanı, avukat ve uzman personel çalıştırılması” şeklinde değiştirilmiş, maddenin ikinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş, mevcut altıncı fıkrası yürürlükten kaldırılmış ve aynı maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Avukatlar, hukuk fakültesi mezunu olup avukatlık ruhsatını haiz olanlar arasından yazılı ve sözlü olarak yapılacak sınav sonucuna göre atanır. Avukatlar, vergi dairesi başkanlıklarında görev yaparlar. Görevlerin yürütülmesinde etkinliği ve verimliliği sağlamak

amacıyla avukatlardan biri koordinatör olarak görevlendirilebilir. Avukatların mesleğe alınmaları ile çalışma usul ve esasları yönetmelikle düzenlenir.”

“Meslekte en az altı yıl fiilen çalışmış olan gelir uzmanları arasından, Başkanlık tarafından yapılacak yazılı ve sözlü sınavda başarılı olanlar, 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 141/A maddesi kapsamında görevlendirilebilecek yetkili gelir uzmanları olarak belirlenir. Yetkili gelir uzmanları, sadece görev yaptıkları yerlere bağlı mükellefler nezdinde yapılan vergi incelemelerinde görevlendirilebilirler. Yapılacak yetkilendirme sınavlarına ilişkin usul ve esaslar ile yetkilendirilen gelir uzmanlarının çalışma usul ve esasları yönetmelikle düzenlenir.

Başkanlık merkez ve taşra teşkilatında, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ve diğer kanunların sözleşmeli personel çalıştırılması hakkındaki usul ve esaslara bağlı olmaksızın, Bakan onayı ile Başkanlığın stratejik plan ve performans programlarında yer alan önemli projelerin hazırlanması, gerçekleştirilmesi veya uygulanması amacıyla proje süresi ile sınırlı olmak üzere tam veya kısmi zamanlı sözleşmeli personel çalıştırılabilir. Bunlara ödenecek ücret, 657 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin (B) bendine göre çalıştırılanlar için uygulanmakta olan sözleşme ücreti tavanının beş katını, çalıştırılabilecek toplam sözleşmeli personel sayısı ise 150’yi geçemez ve bu fıkrada belirtilen ücret dışında herhangi bir ödeme yapılamaz. Bu şekilde istihdam edilecek personelin, yükseköğretim kurumlarından lisans düzeyinde eğitim veren fakülte veya bölümlerinden veya bunlara denkliği Yükseköğretim Kurulunca kabul edilmiş yurt dışındaki yükseköğretim kurumlarından mezun olması şarttır. Sözleşmeli personelde aranılacak diğer nitelikler, istihdam türüne bağlı sözleşmeli personel sayısı ile ödenecek sözleşme ücretinin tespiti, istihdama dair hususlar ile sözleşme usul ve esasları Başkanlıkça belirlenir.

Bu madde hükümlerine göre yapılacak sözlü sınavlar, adayın;

- a) Bir konuyu kavrayıp özetleme, ifade yeteneği ve muhakeme gücünün,
- b) Liyakati, temsil kabiliyeti, bilgi düzeyi, davranış ve tepkilerinin mesleğe veya

göreve uygunluğunun,

- c) Özgüveni, ikna kabiliyeti ve inandırıcılığının,

- ç) Genel yetenek ve genel kültürünün,

- d) Bilimsel ve teknolojik gelişmelere açıklığının,

değerlendirilmesi suretiyle yapılır. Sınav kurulu, adaylar hakkında yukarıda yazılı özelliklerin her biri için değerlendirme yapar. Yapılan değerlendirmeye göre verilen puanlar tutanağa geçirilir. Bunun dışında sözlü sınav ile ilgili herhangi bir kayıt sistemi kullanılmaz.”

MADDE 46- 5345 sayılı Kanunun 32 nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Başkanlık, Bakan onayı ile yılda birden fazla olmamak kaydıyla, 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararname hükümlerine bağlı kalmaksızın, dolu kadrolarında derece değişikliği, boş kadrolarında sınıf, unvan ve derece değişikliği yapmaya yetkilidir.”

MADDE 47- 5345 sayılı Kanunun eki (1) sayılı listenin “Ana Hizmet Birimleri” bölümünde yer alan “6. Gelirler Kontrolörleri Daire Başkanlığı” ibaresi çıkarılmış, “Danışma Birimleri” bölümü başlığı “Danışma ve Denetim Birimleri” şeklinde değiştirilmiş ve bu bölüme “1. Gelirler Kontrolörleri Daire Başkanlığı” ibaresi eklenmiş ve bu bölümde yer alan diğer numaralar buna göre teselsül ettirilmiştir.

MADDE 48- 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinin sonuna aşağıdaki cümle eklenmiş ve (I) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

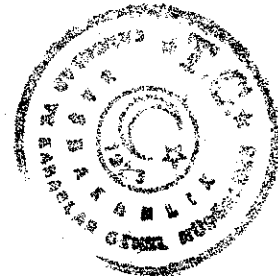
“(Bunlardan sağlık hizmeti sunanların teşhis ve tedaviye y6nelik olarak birbirlerine yapacakları mal ve hizmet satışları bu muafiyeti ortadan kaldırmaz.)”

“(1) Yabancı 6lkeler veya uluslararası finans kuruluşları ile yapılan malı ve teknik işbirliği anlaşmaları 7er7evesinde yalnızca kredi teminatı sağlamak 6zere kurulmuş olup bu faaliyetlerinden elde ettikleri kazançları teminat sorumluluk fonlarına ekleyen ve sahip oldukları fonları ortaklarına dağıtmaksızın, kredi sağlayan banka ve kuruluşlara yatıran kurumlar.”

MADDE 49- Ekli (1) sayılı listede yer alan kadrolar ihdas edilerek 190 sayılı Genel Kadro ve Usul6 Hakkında Kanun H6k6m6nde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin Maliye Bakanlığına ait b6l6m6ne, (2) sayılı listede yer alan kadrolar ihdas edilerek 190 sayılı Kanun H6k6m6nde Kararnamenin Gelir İdaresi Başkanlığına ait b6l6m6ne eklenmiştir.

GE7ICI MADDE 1- Bu Kanunun y6r6rl6đe girdiği tarihte, Gelir İdaresi Başkan Yardımcısı, Gelir İdaresi Daire Başkanı ve Vergi Dairesi Başkanı kadrolarında bulunanların g6revleri, bu Kanunun yayımı tarihi itibarıyla sona erer ve bunlardan Gelir İdaresi Başkan Yardımcısı ile Gelir İdaresi Daire Başkanı kadrolarında bulunanlar, bu Kanunla ihdas edilen Bakanlık M6şavirliği kadrolarına, Vergi Dairesi Başkanı kadrolarında bulunanlar ise Başkanlık M6şavirliği kadrolarına atanmış sayılırlar. İhdas edilen Bakanlık M6şavirliği ile Başkanlık M6şavirliği kadrolarına bu madde kapsamında atananların herhangi bir sebeple bu kadroları boşaltması halinde s6z konusu kadrolar hi7bir işleme gerek kalmaksızın iptal edilmiş sayılır. Bu madde uyarınca Bakanlık veya Başkanlık m6şavirliğine atanmış sayılan personelin, atandıkları yeni kadrolarının aylık, ek g6sterge, her t6rl6 zam ve tazminatlar ile diğer malı hakları toplamı (fazla mesai 6cretleri hari7) net tutarının, eski kadrolarına bağlı olarak en son ayda almakta oldukları aylık, ek g6sterge, her t6rl6 zam ve tazminatlar ile diğer malı hakları toplamı (fazla mesai 6cretleri hari7) net tutarından az olduğu takdirde, aradaki fark, atandıkları kadroda kaldıkları s6rece, farklılık giderilinceye kadar herhangi bir vergi ve kesintiye t6bi olmaksızın tazminat olarak 6denir.

Bu Kanunun yayımı tarihi itibarıyla Gelir İdaresi Başkanlığında g6revli olan Hazine avukatlarından, bu maddenin y6r6rl6đe girdiği tarihten itibaren iki ay i7inde istekte bulunanlar arasından Başkanlık7a uygun g6r6lenler, bu Kanunla ihdas edilen avukatlık kadrolarına atanabilirler. Vergi dairesi başkanlıklarında g6revli bulunan Hazine avukatlarının g6rev ve yetkileri, g6revli olduğu vergi dairesi başkanlığına avukat ataması yapılıncaya kadar devam eder, atama yapıldıktan sonra g6revli Hazine avukatlarının g6rev ve yetkileri başkaca bir işleme gerek kalmaksızın sona ermiş sayılır.

(1) SAYILI LİSTE

KURUMU : MALİYE BAKANLIĞI
TEŞKİLATI : MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

<u>Sınıfı</u>	<u>Unvanı</u>	<u>Derecesi</u>	<u>Serbest Kadro Adedi</u>	<u>Toplam Kadro Adedi</u>
GİH	Bakanlık Müşaviri	1	17	17
GİH	Başkontrolör	1	20	20
GİH	Daire Başkanı	1	5	5
	TOPLAM			42

(2) SAYILI LİSTE

KURUMU : GELİR İDARESİ BAŞKANLIĞI
TEŞKİLATI : MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

<u>Sınıfı</u>	<u>Unvanı</u>	<u>Derecesi</u>	<u>Serbest Kadro Adedi</u>	<u>Toplam Kadro Adedi</u>
GİH	Başkanlık Müşaviri	1	35	35
	TOPLAM			35

KURUMU : GELİR İDARESİ BAŞKANLIĞI
TEŞKİLATI : TAŞRA

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

<u>Sınıfı</u>	<u>Unvanı</u>	<u>Derecesi</u>	<u>Serbest Kadro Adedi</u>	<u>Toplam Kadro Adedi</u>
AH	Avukat	1	15	15
AH	Avukat	3	15	15
AH	Avukat	5	30	30
AH	Avukat	7	30	30
AH	Avukat	8	30	30
AH	Avukat	9	30	30
GİH	Vergi Denetmen Yardımcısı	9	5.000	5.000
GİH	Gelir Uzmanı	1	2.500	2.500
GİH	Gelir Uzmanı	2	2.500	2.500
GİH	Gelir Uzman Yardımcısı	9	5.000	5.000
	TOPLAM		15.150	15.150

T.C.
BAŞBAKANLIK
KANUNLAR VE KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

T/ 91

MADDE 50- Bu Kanunun;

- a) 3 üncü ve 6 ncı maddeleri 1/1/2010 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,
b) 9 uncu, 10 uncu, 11 inci ve 16 ncı maddeleri 1/1/2011 tarihinde,
c) 5 inci maddesi 2010 takvim yılı kazançlarına uygulanmak üzere yayımı tarihinde,
ç) Diğer hükümleri yayımı tarihinde,
yürürlüğe girer.

MADDE 51- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Eki

RECEP TAYYİP ERDOĞAN
BAŞBAKAN

 C. ÇİÇEK Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 B. ARINÇ Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 A. BABACAN Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 M. AYDIN Devlet Bakanı
 N. NAZICI Devlet Bakanı	 F. N. ÖZAK Devlet Bakanı	 M. Z. CAĞLAYAN Devlet Bakanı	 F. ÇELİK Devlet Bakanı
 E. BAĞIŞ Devlet Bakanı	 S. A. KAVAF Devlet Bakanı	 C. YILMAZ Devlet Bakanı	 S. ERGİN Adalet Bakanı
 M. V. GÖNÜL Millî Savunma Bakanı	 B. ATALAY İçişleri Bakanı	 A. DAVUTOĞLU Dışişleri Bakanı	 M. ŞİMŞEK Maliye Bakanı
 C. ÜBÜKÇÜ Millî Eğitim Bakanı	 M. DEMİR Bayındırlık ve İşleri Bakanı	 R. AKDAŞ Sağlık Bakanı	 B. YILDIRIM Ulaştırma Bakanı
 M. M. EKER Tarım ve Köylüleri Bakanı	 Ö. DİNÇER Çalışma ve Sos. G. v. Bakanı	 N. ERGÜN Sanayi ve Ticaret Bakanı	 T. YILDIZ En. ve Tab. Kay. Bakanı
 E. GÜNAY Kültür ve Turizm Bakanı	 V. ERDOĞAN Çevre ve Orman Bakanı		

Dosya No.

101-423

467